

Bryssel den 13 september 2018
(OR. en)

12137/18

PUBLIC 57
INF 166

NOT

Ärende: MÅNADSÖVERSIKT ÖVER RÅDSAKTER – MAJ 2018

Detta dokument innehåller en förteckning över de akter¹ som rådet antog i april 2018.^{2 3}

Det innehåller information om antagandet av lagstiftningsakter, bland annat

- datum för antagandet,
- aktuellt rådsmöte,
- det antagna dokumentets nummer,
- EUT-hänvisning,
- tillämpliga omröstningsförfaranden, omröstningsresultat och, i förekommande fall, röstmotiveringar samt uttalanden till rådets protokoll.

¹ Dessutom anges korttitlarna i rådets dagordningar med kursiv stil.

² Med undantag av vissa akter med begränsad räckvidd, såsom beslut i procedurfrågor, utnämningar, beslut av organ som inrättats genom internationella avtal, beslut om enskilda punkter i budgeten etc.

³ När det gäller lagstiftningsakter som antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet kan datumet för det rådsmöte då lagstiftningsakten antas vara ett annat än det faktiska datumet för den aktuella lagstiftningsakten, eftersom lagstiftningsakter som antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet inte anses antagna förrän de har undertecknats av rådets och Europaparlamentets ordförande samt de båda institutionernas generalsekreterare.

Detta dokument innehåller också information om antagandet av icke-lagstiftningsakter som rådet har beslutat att offentliggöra.

Detta dokument finns också på rådets webbplats:

[Månadsöversikter över rådsakter – Consilium](#)

Handlingarna i översikten finns tillgängliga i det offentliga registret över rådets handlingar:

[Handlingar och publikationer – Consilium](#)

Observera att detta dokument enbart är avsett som information – endast rådets protokoll äger giltighet. De finns på rådets webbplats: [Rådets protokoll – Consilium](#)

FÖRTECKNING ÖVER AKTER ANTAGNA AV RÅDET I MAJ 2018

Skriftligt förfarande avslutat den 7 maj 2018

ICKE-LAGSTIFTNINGSAKTER	
AKT	DOKUMENT/UTTALANDEN
Rådets genomförandebeslut (Gusp) 2018/694 av den 7 maj 2018 om genomförande av beslut 2014/932/Gusp om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Jemen EUT L 117, 8.5.2018, s. 17.	8522/18
Rådets genomförandeförordning (EU) 2018/689 av den 7 maj 2018 om genomförande av artikel 15.3 i förordning (EU) nr 1352/2014 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Jemen EUT L 117, 8.5.2018, s. 1.	8525/18

Skriftligt förfarande avslutat den 8 maj 2018

ICKE-LAGSTIFTNINGSAKTER	
AKT	DOKUMENT/UTTALANDEN
Rådets genomförandebeslut (Gusp) 2018/699 av den 8 maj 2018 om genomförande av beslut 2013/798/Gusp om restriktiva åtgärder mot Centralafrikanska republiken EUT L 117I, 8.5.2018, s. 3.	8584/18
Rådets genomförandeförordning (EU) 2018/698 av den 8 maj 2018 om genomförande av artikel 17.3 i förordning (EU) nr 224/2014 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Centralafrikanska republiken EUT L 117I, 8.5.2018, s. 1.	8585/18

3615:e mötet i Europeiska unionens råd (allmänna frågor) i Bryssel den 14 maj 2018**LAGSTIFTNINGSAKTER**

AKT	DOKUMENT	OMRÖSTNINGS-FÖRFARANDE	OMRÖSTNINGS-RESULTAT
<i>Rådets ståndpunkt om förslag till ändringsbudget nr 1/2018</i> Rådets ståndpunkt om förslag till ändringsbudget nr 1 till 2018 års allmänna budget som åtföljer förslaget om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond för att ge stöd till Grekland, Spanien, Frankrike och Portugal	8107/18	Kvalificerad majoritet	Alla medlemsstater röstade för, utom nedanstående: Avstod: UK
<i>Översyn av det fjärde penningtvättsdirektivet</i> Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/843 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, och om ändring av direktiven 2009/138/EG och 2013/36/EU (Text av betydelse för EES) EUT L 156, 19.6.2018, s. 43.	72/17	Kvalificerad majoritet	Alla medlemsstater röstade för
Uttalande från kommissionen Kommissionen beklagar att det omarbetade direktivet inte ger samma grad av öppenhet och insyn i fråga om verkligt huvudmannaskap för vinstdrivande truster som det gör för företag och andra juridiska personer. Kommissionen understryker att det, mot bakgrund av de allmänna principerna i unionsrätten och motiveringsskyldigheten, är av största vikt att unionsrätten inbegriper en tillräcklig, specifik, adekvat och rättssäker motivering vad gäller tillgången till information om verkliga huvudmän i centrala register. Av motiveringen ska klart och tydligt framgå hur den som föreslår åtgärden har resonerat, så att de som berörs av den kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att behöriga domstolar ges möjlighet att utföra sin prövning. Kommissionen anser att det är motiverat att bevilja allmänheten tillgång till uppgifter om verkligt huvudmannaskap för bolag och företag mot bakgrund av det allmänna behovet av öppenhet och insyn i företagets verksamhet i syfte att skydda tredje mans intressen samt av det faktum att denna aspekt av direktivet omfattas av artikel 50 i EUF-fördraget. Kommissionen beklagar att parlamentet och rådet anser att denna aspekt endast bör ses som en positiv bieffekt och inte anser det nödvändigt att ange artikel 50 i EUF-fördraget som en kompletterande rättslig grund. Med tanke på att valet av artikel 114 i EUF-fördraget som enda rättsliga grund inte innebär rättsliga följder i detta fall kan kommissionen godta den slutliga versionen av direktivet.			

Uttalande från kommissionen

Kommissionen vill understryka behovet av identifiering och kontroll av verkliga huvudmän, med tanke på att det specifika tröskelvärde för aktieinnehav eller ägarandelar som anges i direktivet endast är vägledande och bara utgör en faktor bland andra som bör beaktas. Mot bakgrund av den risk som utgörs av icke-finansiella enheter som inte bedriver aktiv näringsverksamhet bör ansvariga enheter tillämpa ett lägre tröskelvärde vid fastställandet av det verkliga huvudmannaskapet. Detta bör i synnerhet vara fallet med passiva icke-finansiella enheter som är en undergrupp av alla rapporteringsskyldiga enheter, enligt definitionen i direktivet om administrativt samarbete och den globala standard för automatiskt informationsutbyte som utarbetats av OECD.

Uttalande från Österrike

Österrike är djupt oroat över att den nuvarande texten inte ökar den öppenhet avseende verkligt huvudmannaskap som krävs för att undvika missbruk av truster för penningtvätt och finansiering av terrorism. Det finns ett tydligt behov av att införa obligatoriska centrala och offentliga register över verkliga huvudmän för truster i den medlemsstat vars lagstiftning reglerar dessa truster (artikel 31 i direktiv 2015/849). Den föreliggande texten ökar tyvärr än mer denna brist på insyn i det verkliga huvudmannaskapet för truster, eftersom den medger anonymitet för verkliga huvudmän när det gäller vissa typer av truster. Österrike pekar därför på behovet av att avhjälpa denna uppenbara brist i EU:s framtida ramverk för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism.

Uttalande från Nederländerna

Nederländerna stöder direktivet om ändring av direktiv (EU) 2015/849 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, men är bekymrat över den införlivandeperiod på 20 månader som medlemsstaterna ges för att inrätta ett register med uppgifter om verkligt huvudmannaskap för truster och liknande juridiska konstruktioner. Det är viktigt att ändringarna snabbt införlivas och genomförs i de enskilda medlemsstaterna. I de medlemsstater – t.ex. Nederländerna – där truster och liknande juridiska konstruktioner inte regleras enligt nationell rätt och där det ännu inte finns någon registreringsskyldighet för truster, förefaller det mycket ambitiöst att inrätta fungerande register med uppgifter om verkligt huvudmannaskap inom 20 månader efter det att detta ändringsdirektiv har trätt i kraft.

<i>Förordningen om markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF)</i> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (Text av betydelse för EES) EUT L 156, 19.6.2018, s. 1.	68/17	Kvalificerad majoritet	Alla medlemsstater röstade för, utom nedanstående: Röstade mot: PL Avstod: LV
--	-------	------------------------	--

Uttalande från Lettland och Litauen

Lettland och Litauen uppskattar det estniska ordförandeskapets ansträngningar för att integrera sektorn för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimatpolitiken efter 2020.

Efter att ha noterat det slutliga kompromissförslaget är båda länderna dock bekymrade över de obligatoriska bokföringsskyldigheterna för våtmarker från och med 2026.

Våtmarkernas betydelse som effektiva ekosystem för lagring av koldioxid bör erkännas.

De geografiska förhållandena innebär dock att det finns en väsentligt större andel våtmarker i Nordeuropa och i vissa västeuropeiska länder jämfört med EU-genomsnittet.

Därför är dessa marker särskilt viktiga vid fastställandet av klimatmål (och uppfyllandet av regeln om icke-debitering) samt för en effektiv och hållbar resursförvaltning.

I enlighet med Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar uppmanas länderna att använda den senaste tekniska vägledningen i "2013 års komplement till 2006 års IPCC-riktlinjer för nationella inventeringar av växthusgaser: våtmarker" för att rapportera sina utsläpp och upptag från brukade våtmarker. Framstegen med genomförandet av 2013 års kompletterande riktlinjer för våtmarker varierar i medlemsstaterna.

Betydelsen av ländernas framsteg med genomförandet av 2013 års kompletterande riktlinjer för våtmarker ökar när obligatorisk bokföring för våtmark tillämpas eftersom jämförbarheten mellan uppnåendet av målen och de ekonomiska konsekvenserna berörs i detta fall.

För att garantera ett stabilt och öppet bokföringssystem bör alla medlemsstater använda samma riktlinjer för våtmarker innan obligatorisk bokföring tillämpas.

Dessutom kommer att det att krävas betydande insatser och tillräckligt med tid så att medlemsstaterna kan göra följande:

Få fram exakta nationella uppgifter om bruk av våtmarker och minska osäkerheten. Det krävs fortfarande omfattande arbete på detta område.

Få fram nationella faktorer för regioner (tempererade zoner), i synnerhet som de nationella faktorerna i 2013 års kompletterande riktlinjer för våtmarker är mycket osäkra. Medlemsstaterna bör få lämpligt vetenskapligt och metodologiskt stöd på EU-nivå.

Med tanke på de ovannämnda omständigheterna uppmanar vi med kraft Europeiska kommissionen att under de kommande översynerna av denna förordning beakta den möjliga bristen på exakta uppgifter och nationella utsläppsfaktorer för uppskattning av utsläpp och uttag inom ramen för bruk av våtmarker samt att säkerställa att medlemsstaterna har tillräckligt med tid för att förbättra dem.

Uttalande från Polen

Polen uttrycker djup besvikelse över den antagna versionen av Europaparlamentets och rådets förordning om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU. Det faktum att skogens ekosystem är den största och viktigaste kolsänkan i Europa återspeglas inte på ett korrekt sätt i den föreslagna lagstiftningen. Fastställandet av referensnivån för skog för brukad skogsmark på grundval av en kort period mellan 2000 och 2009 är ett godtyckligt beslut som gynnar vissa länder och är en nackdel för andra eftersom perioden inte är tillräckligt representativ för deras skogsbruk. Vidare har en det skapats en felaktig bild av medlemsstaternas skogsbruk eftersom bokföringssystemet grundas på en sådan konstruerad referensnivå för skog och kompensationsmekanismens fördelningsnyckel bygger på parametern skogsareal trots att det endast är en av många parametrar för skogsbrukssektorn. Den ovannämnda bokföringsmetoden kan leda till att debet uppstår även i en situation där skogsbiomassaresurserna kommer att växa till följd av reala nettoupptag.

Om de långsiktiga klimatfördelar som skogens ekosystem ger inte erkänns tillräckligt och bokförs som utsläpp, trots att mängden avverkat timmer är mycket lägre än den årliga ökningen, kommer de planerade investeringarna i skogsbruks- och timmersektorn att vara ytterst begränsade. Detta leder till tvivel kring skogarnas och timrets roll i EU:s framtida gröna ekonomi. EU bör främja användning av unionens skogsresurser eftersom det inte bara är en miljövänlig lösning utan också bidrar till att stärka skogarnas roll i bioekonomin och den hållbara utvecklingen i regionen. Begränsad avverkning i EU kommer oundvikligen att leda till ökad import av trämaterial från länder utanför EU.

Dessutom är Polen djupt bekymrat över bokföringsramens nuvarande struktur när det gäller kompensationsmekanismen för brukad skogsmark (artikel 11.1) eftersom medlemsstaterna kommer att berövas möjligheten att använda flexibilitetsmekanismen mellan LULUCF-sektorn och den sektor som omfattas av förordningen om ansvarsfördelning, med förbehåll för artikel 7 och de gränser som fastställs i bilaga III till förordningen om ansvarsfördelning. Användningen av enheter från kompensationsmekanismen innebär att man avstår från att tillämpa artikel 7 i förordningen om ansvarsfördelning.

Polen anser att detta står i motsättning till den ursprungliga avsikten att stärka skogsbrukssektorns roll i genomförandet av EU:s klimatpolitik eftersom det finns en välgrundad risk för att de ovanstående villkoren för användning av kompensationsmekanismen för brukad skogsmark har fastställts för att minska användningen av enskilda gränser i flexibilitetsmekanismen mellan LULUCF och förordningen om ansvarsfördelning, vilket skulle utgöra ytterligare ett inslag som ökar minskningsmålet. Ovanstående samt villkoret att få till stånd en regel om icke-debitering på EU-nivå föranleder stora farhågor eftersom uppfyllandet av detta villkor till stor del ligger utanför en viss medlemsstats kontroll, vilket enligt Polen inte bör ske.

Uttalande från Portugal

Portugal godtar den överenskommelse som nåtts mellan Europeiska unionens råd och Europaparlamentet. Vi vill dock betona att flera farhågor kvarstår när det gäller tillvägagångssättet för denna sektor.

Som vi har understrukt sedan början av denna debatt bör LULUCF-sektorn integreras fullt ut i klimatpolitiken på ett sätt som tar itu med och skapar incitament för ett uppnående av verkliga utsläppsminskningar och främjar koldioxidlagring. LULUCF-sektorn är av avgörande betydelse när det gäller uppnåendet av koldioxidneutralitet i enlighet med Parisavtalet och för Portugals eget koldioxidneutralitetsmål som ska uppnås senast 2050.

Vi betonade också från början de många möjligheter och sätt som finns att förbättra ett system som utvecklades inom ramen för Kyotoprotokollet och som redan visat sig vara onödigt komplext och ytterst begränsat när det gäller att främja verkliga åtgärder.

Det slutliga resultatet har lett till ökad tvetydighet, framför allt när det gäller beräkningen av referensnivåerna för skog. Det är också mer långtgående än den internationella tendensen att bokföra död ved separat.

Dessa två aspekter gör denna förordning komplex, vilket innebär att den är svårare att förklara och genomföra.

Portugal understryker också att den obligatoriska bokföringen av våtmarker kommer att innebära en stor ansträngning för flera medlemsstater vars våtmarker är en försumbar utsläppskälla.

Vi anser att efter 2030 kommer det att vara möjligt att förbättra denna modell avsevärt med utgångspunkt i erfarenheterna av dess genomförande och andra välunderbyggda metoder som andra länder i nuläget följer i enlighet med Parisavtalet.

<i>Förordningen om ansvarsfördelning</i> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtagandena enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (Text av betydelse för EES) EUT L 156, 19.6.2018, s. 26.	3/18	Kvalificerad majoritet	Alla medlemsstater röstade för, utom nedanstående: Röstade mot: LT, MT Avstod: LV, PL
Uttalande från Litauen Litauen sluter upp bakom Parisavtalet och EU:s gemensamma klimatansvar. Litauen kommer att bidra till genomförandet av EU:s åtaganden och godtar sitt mål för minskning av växthusgasutsläpp fram till 2030 i enlighet med förslaget i förordningen om ansvarsfördelning. I Litauen står de sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem för 66 % av de totala växthusgasutsläppen, varvid de största utsläppsandelarna kommer från transport- och jordbrukssektorerna med närmare bestämt 38 % respektive 35 %. Litauen har en av de lägsta nivåerna av växthusgasutsläpp per capita och uppnådde den största minskningen av växthusgasutsläpp, motsvarande 58,2 %, vid en jämförelse med 1990 års nivå mellan EU-medlemsstaterna 2015¹. Litauen anser att minskningen av växthusgasutsläppen är ett långsiktigt arbete och en uppgift som kräver tillräckliga förberedelser och resurser. Den slutliga kompromisstexten för förordningen om ansvarsfördelning innehåller en rad inslag som Litauen kan godta. Om startdatumet för det linjära minskningsförloppet för växthusgasutsläppen flyttas fram till i mitten av 2019, måste Litauen emellertid åta sig långt större förpliktelser än vad landet är berett att godta. Det tidigare startdatumet medför att Litauen måste göra ytterligare minskningsåtaganden, vilket i praktiken motverkar uppnåendet av målet för 2030 på det sätt som är mest kostnadseffektivt. Prioriteringen är att investera i åtgärder som begränsar klimatförändringarna snarare än att använda de begränsade resurserna till att köpa årliga utsläppstilldelningar. Därför kan vi inte se något rimligt berättigande av en mycket snäv budget för årliga utsläppstilldelningar redan i början av nästa period. Litauen tog upp de ovannämnda farhågorna under hela förhandlingarna, men de beaktades inte. Därför kan Litauen inte stödja den slutliga kompromisstexten. ¹ Sustainable development in the European Union MONITORING REPORT ON PROGRESS TOWARDS THE SDGS IN AN EU CONTEXT, Eurostat, 2017 Edition, s. 263 http://ec.europa.eu/eurostat/documents/3217494/8461633/KS-04-17-780-EN-N.pdf/f7694981-6190-46fb-99d6-d092ce04083f			

Uttalande från Malta

Malta bekräftar sitt åtagande att göra allt för att ta itu med klimatfrågorna och bidra till målen i Parisavtalet och EU:s mål att inom sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem uppnå en EU-omfattande minskning av växthusgasutsläppen med 30 % senast 2030, jämfört med 2005 års nivåer.

Malta sätter värde på den ansträngning som gjorts som ett erkännande av landets särskilda begränsningar när det gäller att åstadkomma ett mycket snabbt minskningsförlopp för växthusgasutsläppen från sektorer som inte omfattas av EU:s utsläppshandelssystem 2013–2030 genom att Malta har inkluderats i bilaga IV till förordningen om ansvarsfördelning. Malta anser emellertid att justeringsnivån inte i tillräcklig utsträckning tar hänsyn till den verklighet som Malta kommer att ställas inför under perioden efter 2020 på grund av att landet är den medlemsstat som har

- de lägsta utsläppen av växthusgaser per capita i hela EU i sektorer som inte omfattas av utsläppshandelssystemet,
- en ekonomisk struktur som inte är koldioxidintensiv.

Den ansträngning som Malta förväntas göra enligt denna förordning anses vara oproportionerlig också med tanke på att Malta är det land som släpper ut minst i absoluta tal och per capita.

Malta har konsekvent tagit upp dessa farhågor under förhandlingarna och kan därför i enlighet med sin tidigare ståndpunkt inte stödja antagandet av denna förordning, eftersom den fortfarande medför ett mycket svårt förlopp till och med 2030 för denna medlemsstat.

<i>Beslutet om miljörapportering</i> Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2018/853 av den 30 maj 2018 om ändring av förordning (EU) nr 1257/2013 och Europaparlamentets och rådets direktiv 94/63/EG och 2009/31/EG och rådets direktiv 86/278/EEG och 87/217/EEG, vad gäller förfaranderegler i fråga om miljörapportering, och om upphävande av rådets direktiv 91/692/EEG EUT L 150, 14.6.2018, s. 155.	67/17	Kvalificerad majoritet	Alla medlemsstater röstade för
Uttalande från Tjeckien, Litauen, Belgien och Ungern Tjeckien, Litauen, Belgien och Ungern skulle vilja uttrycka sina betänkligheter vad gäller det förfarande som tillämpats med avseende på artikel 4 i beslutet om förordningen om återvinning av fartyg. Den föreslagna ändringen avseende rapporteringsskyldigheter utgör en utvidgning av de rapporteringsskyldigheter som åläggs medlemsstaterna och går utöver de nödvändiga ändringar som hänför sig till upphävandet av direktiv 91/692/EEG. Denna ändring utgör därför en materiell ändring snarare än en teknisk justering. I enlighet med artikel 25 i förordningen om återvinning av fartyg inrättades en kommitté för fartygsåtervinning. Emellertid är så fallet att denna kommitté varken underrättades eller hördes om den föreslagna ändringen. Vi beklagar att kommissionen inte har hört de utsedda experterna om denna fråga och hoppas att sådana tekniska frågor i framtiden kommer att hänskjutas till de relevanta kommittéerna.			

<i>Direktivet om byggnaders energiprestanda</i> Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/844 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda och av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet (Text av betydelse för EES) EUT L 156, 19.6.2018, s. 75.	4/18	Kvalificerad majoritet	Alla medlemsstater röstade för, utom nedanstående: Röstade mot: SK Avstod: HR, UK
Uttalande från Sverige Byggnader blir allt viktigare i energisystemet och Sverige har generellt ställt sig bakom ett reviderat direktiv om byggnaders energiprestanda för att integrera byggnader i energisystemet på marknadsbaserade villkor. Vi anser att elfordon bör vara en säker investering och att hinder mot användning av elfordon bör undanröjas genom t.ex. en utbyggnad av laddningsinfrastrukturen. Kompromissen med Europaparlamentet i artikel 8.2a som medför krav på installation av ett lägsta antal laddningspunkter senast den 1 januari 2025 riskerar dock att bli mycket kostsam, och det är oklart hur kravet bidrar till fastställda mål eller leder till andra fördelar. Sverige noterar att bestämmelsen har breddats betydligt, inte bara till nya byggnader och byggnader som inte är avsedda för bostäder och som genomgår större renoveringar med mer än 20 parkeringsplatser, utan även till alla sådana byggnader som inte är avsedda för bostäder. Sverige beklagar djupt att denna bestämmelse har tagits med utan att någon konsekvensbedömning av kostnader och fördelar kunnat göras.			
Uttalande från Tyskland <u>Till artikel 10.6a (ny)</u> Bestämmelserna i den nya artikel 10.6a medför inte någon skyldighet att inrätta databaser för energicertifikat. Det betyder att databaserna är frivilliga. Detta bekräftas av skäl 34. <u>Till Bilaga I, punkt 2</u> När det gäller energi som levereras via energibäraren (avlägsna energikällor) får medlemsstaterna vid beräkningen av primärenergifaktorerna ta hänsyn till förnybara källor på ett sådant sätt att utgångspunkten är andelen förnybar energi i hela det nationella nätet (energimix). När det gäller energi som produceras och förbrukas på plats eller på kort avstånd får medlemsstaterna bedöma de förnybara energikällorna var för sig vid beräkningen av primärenergifaktorer för energibärarna.			

Uttalande från Luxemburg

Luxemburg välkomnar överenskommelsen om direktivet om byggnaders energiprestanda. Luxemburg anser dock att installation av laddningspunkter för elbilar är ett nödvändigt villkor för att denna sektor ska utvecklas. Luxemburg beklagar därför den som helhet bristande ambitionsnivån när det gäller laddningspunkter för elbilar i befintliga och nya offentliga och privata byggnader i direktivets slutliga lydelse.

Uttalande från Kroatien

Republiken Kroatien stöder generellt målen i det reviderade direktivet om byggnaders energiprestanda, visionen för utfasning av fossila bränslen för byggnader senast 2050 och den ökade användningen av smart teknik i EU:s byggnadsbestånd, kombinerat med integreringen av teknisk utveckling och stödet till främjande av elektromobilitet.

Vi kan dock inte stödja bestämmelserna i artiklarna 14.4 och 15.4 om installation av system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning för alla byggnader som inte är avsedda för bostäder senast 2025. Det är vår bestämda uppfattning att detta bör begränsas till att gälla endast nya byggnader som inte är avsedda för bostäder och byggnader som inte är avsedda för bostäder som genomgår större renoveringar och vars uppvärmningssystem eller kombinerade rumsuppvärmnings- och ventilationssystem har en nominell effekt på över 290 kW, samt nya byggnader som inte är avsedda för bostäder och byggnader som inte är avsedda för bostäder som genomgår större renoveringar och vars luftkonditioneringssystem eller kombinerade luftkonditionerings- och ventilationssystem har en nominell effekt på över 290 kW, om detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart.

Kroatien beklagar att de ovannämnda bestämmelserna inkluderats utan att hänsyn tagits till den optimala ambitionsnivån, det ekonomiska läget och de olika tekniska utvecklingsnivåerna i medlemsstaterna. Kroatien kommer därför att lägga ned sin röst vid antagandet av det reviderade direktivet om byggnaders energiprestanda.

ICKE-LAGSTIFTNINGSAKTER	
AKT	DOKUMENT/UTTALANDEN
<i>Beslut om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond för Grekland, Spanien, Frankrike och Portugal</i> Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2018/846 av den 30 maj 2018 om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond för att ge stöd till Grekland, Spanien, Frankrike och Portugal EUT L 144, 8.6.2018, s. 3.	6496/18
<i>Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EGF/2017/010 BE/Caterpillar)</i> Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2018/847 av den 30 maj 2018 om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter på ansökan från Belgien – EGF/2017/010 BE/Caterpillar EUT L 144, 8.6.2018, s. 5.	7858/18
<i>Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EGF/2018/000 TA 2018)</i> Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2018/845 av den 30 maj 2018 om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (EGF/2018/000 TA 2018 – tekniskt stöd på kommissionens initiativ) EUT L 144, 8.6.2018, s. 1.	7826/18
<i>Slutsatser om "Programplanering inom landsbygdsutveckling: mindre komplexitet och mer fokus på resultat behövs" (Revisionsrättens särskilda rapport nr 16/2017)</i> Rådets slutsatser om Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 16/2017: <i>Programplanering inom landsbygdsutveckling: mindre komplexitet och mer fokus på resultat behövs</i>	8755/18
<i>Slutsatser om "Miljöanpassningsstödet: ett mer komplext inkomststödssystem som ännu inte är ändamålsenligt i miljöhänseende" (Revisionsrättens särskilda rapport nr 21/2017)</i> Rådets slutsatser om Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 21/2017: <i>Miljöanpassningsstödet: ett mer komplext inkomststödssystem som ännu inte är ändamålsenligt i miljöhänseende</i>	8756/18

<i>Rekommendation från Schengenutvärdering – Estland: förvaltning av den yttre landgränsen</i> Rådets genomförandebeslut om fastställande av en rekommendation om åtgärder för att avhjälpa de brister som konstaterats vid 2016 års utvärdering av Estlands tillämpning av Schengenregelverket i fråga om förvaltning av den yttre landsgränsen	8790/18
<i>Rekommendation från Schengenutvärdering – Portugal: förvaltning av den yttre gränsen</i> Rådets genomförandebeslut om fastställande av en rekommendation om åtgärder för att avhjälpa de brister som konstaterats vid 2017 års utvärdering av Portugals tillämpning av Schengenregelverket i fråga om förvaltningen av de yttre gränserna	8791/18
<i>Rekommendation från Schengenutvärdering – Portugal: dataskydd</i> Rådets genomförandebeslut om fastställande av en rekommendation om åtgärder för att avhjälpa de brister som konstaterats vid 2017 års utvärdering av Portugals tillämpning av Schengenregelverket i fråga om uppgiftsskydd	8792/18
<i>Rekommendation från Schengenutvärdering – Portugal: visering</i> Rådets genomförandebeslut om fastställande av en rekommendation om åtgärder för att avhjälpa de brister som konstaterats vid 2017 års utvärdering av Portugals tillämpning av Schengenregelverket i fråga om den gemensamma viseringspolitiken	8793/18
<i>Rekommendation från Schengenutvärdering – Portugal: återvändande</i> Rådets genomförandebeslut om fastställande av en rekommendation om åtgärder för att avhjälpa de brister som konstaterats vid 2017 års utvärdering av Portugals tillämpning av Schengenregelverket i fråga om återvändande	8795/18
<i>Rekommendation från Schengenutvärdering – Malta: dataskydd</i> Rådets genomförandebeslut om fastställande av en rekommendation om åtgärder för att avhjälpa de brister som konstaterats vid 2016 års utvärdering av Republiken Maltas tillämpning av Schengenregelverket i fråga om dataskydd	8796/18

<i>Rekommendation från Schengenutvärdering – Sverige: polissamarbete</i> Rådets genomförandebeslut om fastställande av en rekommendation om åtgärder för att avhjälpa de brister som konstaterats vid 2017 års utvärdering av Sveriges tillämpning av Schengenregelverket i fråga om polissamarbete	8797/18
<i>Rådets genomförandebeslut om kontrollåtgärder mot ADB-CHMINACA</i> Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/747 av den 14 maj 2018 om att underställa det nya psykoaktiva ämnet N-(1-amino-3,3-dimetyl-1-oxobutan-2-yl)-1-(cyklohexylmetyl)-1H-indazol-3-karboxamid (ADB-CHMINACA) kontrollåtgärder EUT L 125, 22.5.2018, s. 8.	5387/18
<i>Rådets genomförandebeslut om kontrollåtgärder mot CUMYL-4CN-BINACA</i> Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/748 av den 14 maj 2018 om att underställa det nya psykoaktiva ämnet 1-(4-cyanobutyl)-N-(2-fenylpropan-2-yl)-1H-indazol-3-karboxamid (CUMYL-4CN-BINACA) kontrollåtgärder EUT L 125, 22.5.2018, s. 10.	5392/18
<i>Förbindelserna med Republiken Irak – Kroatiens anslutning till avtalet om partnerskap och samarbete mellan EU och Irak</i> <i>Beslut om undertecknande</i> Rådets beslut om undertecknande på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar och om provisorisk tillämpning av protokollet till avtalet om partnerskap och samarbete mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Irak, å andra sidan, med anledning av Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen	15781/17

<i>Europeiska säkerhets- och försvarsakademin – utbildning i it-säkerhet: Beslut</i> Rådets beslut (Gusp) 2018/712 av den 14 maj 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2016/2382 om inrättande av en europeisk säkerhets- och försvarsakademi (Esfa) EUT L 119, 15.5.2018, s. 37.	7541/18
<i>F.d. jugoslaviska republiken Makedonien – övergång till associeringens andra etapp</i> Rådets beslut (EU) 2018/751 av den 14 maj 2018 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i det stabiliserings- och associeringsråd som inrättats genom stabiliserings- och associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, å andra sidan, vad gäller övergången enligt artikel 5.3 i avtalet till den andra etappen i associeringen mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, å andra sidan EUT L 126, 23.5.2018, s. 3.	7325/18
<i>Rådets beslut om ingående av avtalet mellan EU och Norge om ytterligare handelsförmåner för jordbruksprodukter</i> Rådets beslut (EU) 2018/760 av den 14 maj 2018 om ingående av ett avtal genom skriftväxling mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om ytterligare handelsförmåner för jordbruksprodukter EUT L 129, 25.5.2018, s. 1.	13357/17
Avtal genom skriftväxling mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om ytterligare handelsförmåner för jordbruksprodukter EUT L 129, 25.5.2018, s. 3.	13471/17

<i>Förlängning av avtalet mellan Euratom och Kedo</i> Rådets beslut om bemyndigande för kommissionen att förhandla om förlängning av avtalet mellan Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom) och Organisationen för energiutveckling på Koreahalvön (Kedo)	7884/18
<i>Rådets beslut om EU:s ståndpunkt om avtalet om det gemensamma europeiska luftfartsområdet (ECAA)</i> Rådets beslut om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom det multilaterala avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, Republiken Albanien, Bosnien och Hercegovina, Republiken Bulgarien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Republiken Island, Republiken Kroatien, Republiken Montenegro, Konungariket Norge, Rumänien, Republiken Serbien och Förenta nationernas övergångsförvaltning i * om inrättandet av ett gemensamt europeiskt luftrum när det gäller antagandet av den gemensamma kommitténs arbetsordning * Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244/1999 och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.	8054/18
<i>Rådets beslut om EU:s ståndpunkt vid 99:e mötet i IMO:s sjösäkerhetskommitté om säkerheten på passagerarfartyg</i> Rådets beslut (EU) 2018/752 av den 14 maj 2018 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) vid den 99:e sessionen i sjösäkerhetskommittén om antagandet av ändringar av Solas-reglerna II-1/1 och II-1/8-1, om godkännandet av tillhörande riktlinjer för operativ information för befälhavare vid översvämning vad gäller passagerarfartyg byggda före den 1 januari 2014 och om antagandet av ändringarna av 2010 års internationella kod för tillämpande av brandprovsningsförfaranden EUT L 126, 23.5.2018, s. 6.	7361/18

<i>Rådets beslut om uppsägning av partnerskapsavtalet med Unionen Komorerna</i> Rådets beslut (EU) 2018/757 av den 14 maj 2018 om uppsägning av partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Unionen Komorerna EUT L 128, 24.5.2018, s. 13.	14423/17
<i>Rådets beslut om ingående av ett protokoll om fiske mellan Europeiska unionen och Republiken Mauritius</i> Rådets beslut (EU) 2018/754 av den 14 maj 2018 om ingående av protokollet om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska unionen och Republiken Mauritius EUT L 128, 24.5.2018, s. 1.	12476/17
<i>Restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea – beslut och genomförandeförordning</i> Rådets beslut (Gusp) 2018/715 av den 14 maj 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2016/849 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea EUT L 120, 16.5.2018, s. 4.	6993/18
<i>Restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea – beslut och genomförandeförordning</i> Rådets genomförandeförordning (EU) 2018/714 av den 14 maj 2018 om genomförande av förordning (EU) 2017/1509 om restriktiva åtgärder mot Demokratiska folkrepubliken Korea EUT L 120, 16.5.2018, s. 1.	6995/18
<i>EUTM Mali – beslut</i> Rådets beslut (Gusp) 2018/716 av den 14 maj 2018 om ändring och förlängning av beslut 2013/34/Gusp om Europeiska unionens militära uppdrag i syfte att bidra till utbildning av den maliska försvarsmakten (EUTM Mali) EUT L 120, 16.5.2018, s. 8.	7500/18

<i>Insatsen Eunavfor MED Sophia – beslut</i> Rådets beslut (Gusp) 2018/717 av den 14 maj 2018 om ändring av beslut (Gusp) 2015/778 om Europeiska unionens militära insats i södra centrala Medelhavsområdet (insatsen Eunavfor MED Sophia) EUT L 120, 16.5.2018, s. 10.	7708/18
<i>Restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende – nya uppföranden på förteckningen – beslut och genomförandeförordning</i> Rådets beslut (Gusp) 2018/706 av den 14 maj 2018 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende EUT L 118I, 14.5.2018, s. 3.	7646/18
<i>Restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende – nya uppföranden på förteckningen – beslut och genomförandeförordning</i> Rådets genomförandeförordning (EU) 2018/705 av den 14 maj 2018 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende EUT L 118I, 14.5.2018, s. 1.	7648/18
<i>Restriktiva åtgärder mot Libyen – Införlivande av FN:s ändringar (maj 2018) – genomförandebeslut</i> Rådets genomförandebeslut (Gusp) 2018/713 av den 14 maj 2018 om genomförande av beslut (Gusp) 2015/1333 om restriktiva åtgärder med anledning av situationen i Libyen EUT L 119, 15.5.2018, s. 39.	8635/18

3617:e mötet i Europeiska unionens råd (utbildning, ungdom, kultur och idrott) i Bryssel den 22–23 maj 2018**LAGSTIFTNINGSAKTER**

AKT	DOKUMENT	OMRÖSTNINGS-FÖRFARANDE	OMRÖSTNINGS-RESULTAT
<i>Avfallspaketet: direktivet om avfall</i> Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/851 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 2008/98/EG om avfall (Text av betydelse för EES) EUT L 150, 14.6.2018, s. 109.	11/18	Kvalificerad majoritet	Alla medlemsstater röstade för utom nedanstående: Avstod: HU, PT

Kommissionens förklaring om en politisk ram för den cirkulära ekonomin

Kommissionen är fast besluten att se till att EU:s handlingsplan för den cirkulära ekonomin till fullo genomförs¹. För att kunna följa utvecklingen i riktning mot den cirkulära ekonomin har kommissionen antagit en övervakningsram² som bygger på de befintliga resultattavlorna för resurseffektivitet och för råvaror. Kommissionen vill också lyfta fram sitt pågående arbete med en indikator för produkters och organisationers fotavtryck.

Insatser med stöd av EU:s handlingsplan för den cirkulära ekonomin bidrar också att unionens mål uppnås i fråga om hållbar konsumtion och produktion, i sammanhang av *mål 12 för hållbar utveckling*. Så är fallet med till exempel strategin för plast³ eller med det nyligen ändrade förslaget om den rättsliga garantin för konsumentvaror⁴.

Vad gäller överensstämmelsen mellan unionens olika lagstiftningsramar antog kommissionen nyligen även ett meddelande med olika alternativ för att åtgärda gränssnittet mellan lagstiftningen om kemikalier, produkter och avfall⁵. Under 2018 kommer kommissionen slutligen också att undersöka olika alternativ till och åtgärder för en mer enhetlig ram för de olika inslagen i EU:s produktpolitik och för deras bidrag till den cirkulära ekonomin. Som ett led i dessa initiativ och uppföljningen av dem kommer uppmärksamhet också att ägnas åt samspelet mellan lagstiftning och näringsliv om användningen av biprodukter och förberedelse av avfall för återanvändning och materialåtervinning.

I fråga om ekodesign vill kommissionen, i linje med arbetsplanen för ekodesign för 2016–2019⁶, bekräfta sitt kraftfulla åtagande för att ekodesign i högre utsträckning ska bidra till den cirkulära ekonomin, t.ex. genom en mer systematisk hantering av materialeffektivitetsfrågor såsom hållbarhet och möjlighet till återvinning.

¹ COM(2015) 614 final

² COM(2018) 29 final

³ COM (2018) 28 final

⁴ COM(2017) 637 final

⁵ COM (2018) 32 final

⁶ COM(2016) 773 final

Kommissionens förklaring om initiativ för delningsekonomin

Kommissionen har i linje med handlingsplanen för den cirkulära ekonomin⁷ tagit en rad initiativ som gäller delningsekonomin. Kommissionen kommer i enlighet med sitt meddelande *En europeisk agenda för delningsekonomin*⁸ i juni 2016 fortsatt att följa upp hur ekonomin och lagstiftningen utvecklas för att uppmuntra till utveckling av nya och innovativa företagsmodeller och samtidigt tillförsäkra ett adekvat konsumentskydd och socialskydd.

⁷ COM(2015) 614 final

⁸ COM(2016) 356 final

Kommissionens förklaring om mikroplast

Kommissionen har som ett led i den nyligen antagna europeiska strategin för plast i en cirkulär ekonomi⁹ lagt fram en integrerad metod för att åtgärda de farhågor som mikroplast ger upphov till, också när den förekommer i form av ingredienser i mikroplastpartiklar. Tyngdpunkten ligger på förebyggande åtgärder, varvid syftet är att minska utsläppen av mikroplast från alla huvudsakliga källor – antingen det rör sig om sådana produkter där mikroplast avsiktligt tillsätts (såsom produkter för kroppsvård och målarfärg) eller om mikroplasten kommer ut när andra produkter (såsom oxo-plaster, fordonsdäck, plastpellets och textilier) produceras eller används.

⁹ COM (2018) 28 final

Kommissionens förklaring om översynen av förordningen om avfallstransporter och material som upphört att vara avfall

Kommissionen kommer som ett led i den planerade översynen av förordning (EU) nr 1013/2006 om transport av avfall, som ska göras före utgången av 2020, att överväga möjligheten av ytterligare åtgärder rörande transport av material som upphört att vara avfall om kriterier för sådana material inte har fastställts på unionsnivå enligt artikel 6.2 i ramdirektivet om avfall.

Kommissionens förklaring om åtgärder för att säkra behandling av avfall före deponering

Medlemsstaterna ska i enlighet med artikel 6 a i direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall vidta åtgärder så att endast behandlat avfall deponeras, och samtidigt se till att detta inte motverkar målen i direktiv 2008/98/EG om avfall (ramdirektivet om avfall) i dess ändrade lydelse, särskilt i fråga om avfallshierarkin, separat insamling av avfall och mål för förberedelserna för återanvändning och materialåtervinning som anges i det direktivet.

Kommissionen kommer, på grundval av åsiktsutbytet under mötet den 30 juni 2017 i expertgruppen för ramdirektivet om avfall, liksom mot bakgrund av Europeiska unionens domstols dom i mål C-323/13, inom de närmaste månaderna att intensifiera sin dialog med medlemsstaterna om de politiska åtgärder som ska vidtas på detta område.

Kommissionens förklaring om förfarandet för antagande av genomförandeakter

Kommissionen betonar att det strider mot både ordalydelsen och andemeningen i förordning (EU) nr 182/2011 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13) att åberopa artikel 5.4 andra stycket led b på ett systematiskt sätt. För att denna bestämmelse ska kunna användas måste det finnas ett särskilt behov av att avvika från principen om att kommissionen *får* anta ett utkast till genomförandeakt om inget yttrande avges. Eftersom detta är ett undantag från den allmänna regel som fastställs i artikel 5.4, kan inte användningen av andra stycket led b anses ingå i lagstiftarens utrymme för skönsmässig bedömning, utan användningen måste tolkas restriktivt och därmed också motiveras.

Kommissionens förklaring om uppgiftstillgänglighet och rapporteringsskyldigheter

För att kunna följa upp om de nya målen för kommunalt avfall och förpackningsavfall uppnås, och med tanke på relevanta översynsklausuler, främst för uppsättande av mål för förebyggande av matsvinn samt återvinning av spilloljor, vill kommissionen understryka vikten av den gemensamma överenskommelsen med medlagstiftarna om att medlemsstaterna ska se till att rapporteringen av uppgifter i enlighet med direktiven 2008/98/EG om avfall, 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall och 1999/31/EG om deponering av avfall, i dess ändrade lydelse, ska utsträcker sig till och med år 2020.

Uttalande från Polen

Medlemsstaternas rapporteringsfrekvens

Polen beklagar den information som rör ökningen av medlemsstaternas rapporteringsfrekvens.

Med utkasten till direktiv ökas medlemsstaternas rapporteringsfrekvens från vartannat år till årligen, något som aldrig godkändes i mandatet. De lösningar som har föreslagits innebär en betydande administrativ börda för medlemsstaterna. Polen stödde mandatet i maj 2017 på villkor att hänsyn togs till Polens begäran i fråga om rapporteringsfrekvensen.

Uttalande från Portugal

Portugal stöder helhjärtat målen för den cirkulära ekonomin och konstaterar att dess främjande kräver insatser i allt tidigare skeden. Portugal erkänner vikten av denna överenskommelse för miljöns och ekonomins skull, samt för att bekräfta EU:s ledande roll på detta område. Portugal vill emellertid uttrycka sitt stora missnöje med den lösning som slutligen har valts i fråga om kravet på separat insamling av biologiskt avfall 2023 och den motsvarande utfasningen av mekanisk biologisk behandling 2027, som varken tar hänsyn till nationella omständigheter eller till de investeringar som gjorts med EU-medel och som kan leda till överträdelser av antagna bestämmelser eftersom de mål som har angetts kräver strategiska förändringar av politiken och en ändrad användning av tekniken. Det kommer att bli mycket svårt att inom den tidsramen införa separat insamling av biologiskt avfall i hela landet, vilket kommer att öka behovet av allmänhetens stöd.

För att sådana bestämmelser ska kunna efterlevas krävs återigen betydande finansieringsinsatser, och konsekvenserna av detta kommer att bli större ju kortare tidsperiod som ges för att genomföra de anpassningar som krävs. Denna fråga bör noga beaktas vid fastställandet av EU-stöd för nya investeringar som krävs i samband med denna typ av insatser. Den konsoliderade texten för de fyra lagstiftningsförslagen går dessutom längre än den preliminära överenskommelsen på områden som är av särskilt intresse för Portugal, i synnerhet när det gäller fastställandet av nya delmål 2024 och en eventuell översyn av andra mål för särskilda flöden och fraktioner, exempelvis byggnads- och rivningsavfall, textil, affärsavfall, icke-farligt industriavfall samt mål för återanvändning av kommunalt avfall.

Det föreskrivs dessutom att strategiska frågor avseende lagstiftningens tillämpning ska fastställas genom delegerade akter som antas av Europeiska kommissionens och det råder fortfarande ovisshet i fråga om definitionen av behandling, vilket kan påverka beräkningen av mål som rör förberedelse för återanvändning och återvinning samt annan återvinning.

Vi anser därför att de underliggande målen om harmonisering av förfaranden och främjande av jämförbarhet, vilka utgör grunden för översynen av dessa direktiv, kraftigt undergrävs.

Mot bakgrund av ovanstående avstår Portugal från att rösta om det föreliggande lagstiftningsförslaget.

Uttalande från Grekland

Grekland stöder den övergripande kompromiss som nåtts under förhandlingarna om avfallspaketet och är medvetet om de långtgående ansträngningar som krävts för att nå en överenskommelse samt om paketets betydelse inom strategin för en cirkulär ekonomi.

Emellertid har man under förhandlingarnas gång inkluderat ett antal viktiga bestämmelser som inte är rättsligt konsekventa eller som inte grundar sig på en korrekt konsekvensbedömning. Detta gäller i synnerhet följande:

Artikel 9.1 nionde strecksatsen och artikel 9.1a om gränssnittet mellan Reach och avfall, samt avsaknaden av hänvisningar till artikel 10.2 och 10.3 i vattenramdirektivet i
artikel 11.1 om selektiv rivning,
artikel 18.3 om blandat farligt avfall,
artikel 20 om separat insamling av farligt avfall från hushåll och
artikel 22.1 om biologiskt avfall.

Det är vår uppfattning att genomförandet av dessa bestämmelser i praktiken troligen kommer att bli så krävande för företagen, den offentliga förvaltningen och medborgarna att det kommer att motverka det övergripande målet att främja en cirkulär ekonomi på ett hållbart sätt.

Vi anser dessutom att det fulla ekonomiska ansvaret ska vila på systemet om utökat producentansvar och vi noterar att målet för deponering av kommunalt avfall på 10 % senast 2035/2040 inte i tillräcklig utsträckning tar hänsyn till olika sociala förhållanden, befolkningstäthet eller befolkningsrelaterade särdrag i medlemsstaterna och att det oundvikligen kommer att leda till ökad förbränning, vilket inte är ett optimalt resultat.

Vi uppmanar dessutom kommissionen att på ett systematiskt och konsekvent sätt hantera de specifika särdragen för små, avlägsna öar som en del av genomförandeåtgärderna för paketet och i synnerhet för det reviderade direktivet om deponering av avfall, liksom artikel 10.1–10.3 och ovannämnda relaterade bestämmelser.

Uttalande från Finland

Finland stöder avfallspaketets syften och mål samt den övergripande kompromissen om paketet, som banar väg för ökad återvinning och en förstärkt cirkulär ekonomi.

Finland vill dock upprepa sin oro över de inkonsekventa övergripande återvinningsmålen för förpackningsavfall när det gäller de materialspecifika målen (artikel 6.1 f och h i direktivet om förpackningar och förpackningsavfall).

Närmare bestämt anser Finland att minskningen av de materialspecifika målen inte återspeglades tillräckligt i de övergripande återvinningsmålen. Jämfört med kommissionens förslag minskades till exempel återvinningsmålet för träförpackningsavfall med 35 procentenheter (från 60 % till 25 %) för 2025 och med 45 procentenheter (från 75 % till 30 %) för 2030. Trots detta förblev det övergripande målet för 2025 detsamma (65 %) som i kommissionens förslag, och målet för 2030 minskades bara med 5 procentenheter (från 75 % till 70 %).

Finland anser också att de övergripande återvinningsmålen för förpackningsavfall inte i tillräckligt stor utsträckning beaktar det faktum att medlemsstaternas förmåga att uppnå målen till stor del beror på hur stor andel av vissa förpackningsmaterial som används. I detta avseende är den slutliga överenskommelsen särskilt ofördelaktig för de medlemsstater där användningen av träförpackningar är utbredd och där träförpackningsavfall utgör en stor andel av den totala mängden förpackningsavfall.

För dessa medlemsstater kan de övergripande återvinningsmålen endast uppnås i praktiken om återvinningsgraderna för träförpackningsavfall kan ökas till nivåer som tydligt ligger över de materialspecifika målen. Inte ens extremt effektiv återvinning av annat förpackningsavfall (dvs. mycket högre än de materialspecifika återvinningsmålen) skulle kunna kompensera för den dominerande effekten av den lägre återvinningsgraden för träförpackningar. Detta är motsägelsefullt eftersom återvinningsmålen för träförpackningsavfall avsiktligt fastställdes till en lägre nivå på grund av den begränsade återvinningspotentialen.

Följaktligen betonar Finland återigen sitt åtagande och stöd för avfallspaketets syften och mål men beklagar att medlemsstaterna – med avseende på de bindande övergripande målen för förpackningsavfall – behandlas olika utifrån den andel av vissa förpackningsmaterial som används i förhållande till den totala mängden av alla förpackningsmaterial.

Uttalanden från Tyskland

Separat insamling

1. I artikel 10.2 i det gällande ramdirektivet om avfall föreskrivs, med avseende på tillämpningen av återvinningskravet i artikel 10.1, att avfall ska samlas in separat "om detta är tekniskt, miljömässigt och ekonomiskt genomförbart". Den ändring av artikel 10.2 som man enats om inom ramen för trepartsdialogen upphäver detta förbehåll och ersätter det i en ny artikel 10.3 med en särskild undantagsklausul enligt vilken medlemsstaterna får medge undantag från kravet på separat insamling under särskilda villkor. Ändringen av artikel 10 i ramdirektivet om avfall påverkar inte bara de direkta skyldigheterna för producenter och innehavare utan även medlemsstaternas skyldighet med avseende på separat insamling av visst avfall samt uppfyllandet av materialåtervinningskvoter (artikel 11 i ramdirektivet om avfall) och om separat insamling av biologiskt avfall (artikel 22 i ramdirektivet om avfall).

Tyskland stöder det genom ramdirektivet om avfall eftersträlvade målet om en hållbar cirkulär ekonomi på såväl EU-nivå som nationell nivå. Eftersom alla berörda parter bör bidra till ansträngningarna för att uppnå en cirkulär ekonomi krävs det en rättsligt säker grund för densamma. Tyskland erinrar om att det – oberoende av undantagsklausulen i artikel 10.3 i ramdirektivet om avfall – såväl i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som i den tyska grundlagen slås fast att rättsligt bindande skyldigheter, bland dem i synnerhet skyldigheter om separat insamling, endast får åläggas avfallsproducenter och avfallsinnehavare om dessa skyldigheter är proportionerliga, dvs. ändamålsenliga, nödvändiga och lämpliga med beaktande av målet om förbättrad återvinning.

2. Detsamma gäller det nya förbudet mot förbränning av separat insamlat avfall i enlighet med artikel 10.3a (ny) i ramdirektivet om avfall samt förbudet mot deponering av sådant avfall i enlighet med artikel 5.3 f (ny) i direktivet om deponering av avfall. Dessa förbud får endast åläggas avfallsproducenter och avfallsinnehavare om de är proportionerliga. Dessutom ställs i artikel 13 i ramdirektivet om avfall ett krav på att sådant avfall ska hanteras utan fara för den mänskliga hälsan och miljön.

Angående skyldigheten att anmäla produkter till Echa (artikel 9.1 i och artikel 9.2 i ramdirektivet om avfall)

Bestämmelsen i artikel 9.1 i nionde strecksatsen och artikel 9.2, som infördes under slutfasen av trepartsdialogen och som föreskriver att produkter som innehåller ämnen som inger mycket stora betänkligheter i den mening som avses i Reach-förordningen ska registreras i en databas vid Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa), ger upphov till ett antal detaljfrågor som behöver klargöras för att medlemsstaterna ska kunna utarbeta regelverk som överensstämmer med denna bestämmelses syfte. I synnerhet måste det klargöras hur de berörda produkterna kan identifieras på ett sätt så att uppgifter om desamma kan föras in i och lätt hämtas från en central databas. Dessutom behöver gemensamma bestämmelser utarbetas för att hantera problemet med att uppgifter om samma produkt anmäls mer än en gång, något som väntas ske i stor omfattning till följd av att skyldigheterna utvidgas till att omfatta alla leverantörer i leveranskedjan.

Tyskland beklagar att denna bestämmelse, som leder till en betydande börda för alla berörda parter, har tagits med i utkastet utan att man först genomfört sådana innehållsmässiga förberedelser och sådan konsekvensbedömning som är lämplig med tanke på frågans komplexitet, och kan endast ge sitt godkännande med hänvisning till den övergripande kompromiss som nåtts inom ramen för trepartsförfarandet. Tyskland uppmanar kommissionen att i samråd med Echa, som är den myndighet som ska ansvara för förvaltningen av databasen, utarbeta de innehållsmässiga förtydliganden som krävs för att Echa och medlemsstaterna ska kunna genomföra bestämmelsen på ett lämpligt sätt och samtidigt begränsa bördan för Echa och medlemsstaterna till ett nödvändigt minimum. Om kommissionen anser att detta skulle kräva kompletterande ändringar av unionsrätten uppmanas den att lägga fram motsvarande förslag på bestämmelser.

<i>Avfallspaketet: direktivet om uttjänta fordon/batterier/avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning</i> Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/849 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiven 2000/53/EG om uttjänta fordon, 2006/66/EG om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (Text av betydelse för EES) EUT L 150, 14.6.2018, s. 93.	9/18	Kvalificerad majoritet	Alla medlemsstater röstade för utom nedanstående: Avstod: HU
Kommissionens förklaring om en politisk ram för den cirkulära ekonomin Kommissionen är fast besluten att se till att EU:s handlingsplan för den cirkulära ekonomin till fullo genomförs¹⁰. För att kunna följa utvecklingen i riktning mot den cirkulära ekonomin har kommissionen antagit en övervakningsram¹¹ som bygger på de befintliga resultattavlorna för resurseffektivitet och för råvaror. Kommissionen vill också lyfta fram sitt pågående arbete med en indikator för produkters och organisationers fotavtryck. Insatser med stöd av EU:s handlingsplan för den cirkulära ekonomin bidrar också att unionens mål uppnås i fråga om hållbar konsumtion och produktion, i sammanhang av <i>mål 12 för hållbar utveckling</i>. Så är fallet med till exempel strategin för plast¹² eller med det nyligen ändrade förslaget om den rättsliga garantin för konsumentvaror¹³. Vad gäller överensstämmelsen mellan unionens olika lagstiftningsramar antog kommissionen nyligen även ett meddelande med olika alternativ för att åtgärda gränssnittet mellan lagstiftningen om kemikalier, produkter och avfall¹⁴. Under 2018 kommer kommissionen slutligen också att undersöka olika alternativ till och åtgärder för en mer enhetlig ram för de olika inslagen i EU:s produktpolitik och för deras bidrag till den cirkulära ekonomin. Som ett led i dessa initiativ och uppföljningen av dem kommer uppmärksamhet också att ägnas åt samspelet mellan lagstiftning och näringsliv om användningen av biprodukter och förberedelse av avfall för återanvändning och materialåtervinning. I fråga om ekodesign vill kommissionen, i linje med arbetsplanen för ekodesign för 2016–2019¹⁵, bekräfta sitt kraftfulla åtagande för att ekodesign i högre utsträckning ska bidra till den cirkulära ekonomin, t.ex. genom en mer systematisk hantering av materialeffektivitetsfrågor såsom hållbarhet och möjlighet till återvinning. ¹⁰ COM(2015) 614 final ¹¹ COM(2018) 29 final ¹² COM (2018) 28 final ¹³ COM(2017) 637 final ¹⁴ COM (2018) 32 final ¹⁵ COM(2016) 773 final			

Kommissionens förklaring om initiativ för delningsekonomin

Kommissionen har i linje med handlingsplanen för den cirkulära ekonomin¹⁶ tagit en rad initiativ som gäller delningsekonomin. Kommissionen kommer i enlighet med sitt meddelande *En europeisk agenda för delningsekonomin*¹⁷ i juni 2016 fortsatt att följa upp hur ekonomin och lagstiftningen utvecklas för att uppmuntra till utveckling av nya och innovativa företagsmodeller och samtidigt tillförsäkra ett adekvat konsumentskydd och socialskydd.

¹⁶ COM(2015) 614 final

¹⁷ COM(2016) 356 final

Kommissionens förklaring om mikroplast

Kommissionen har som ett led i den nyligen antagna europeiska strategin för plast i en cirkulär ekonomi¹⁸ lagt fram en integrerad metod för att åtgärda de farhågor som mikroplast ger upphov till, också när den förekommer i form av ingredienser i mikroplastpartiklar. Tyngdpunkten ligger på förebyggande åtgärder, varvid syftet är att minska utsläppen av mikroplast från alla huvudsakliga källor – antingen det rör sig om sådana produkter där mikroplast avsiktligt tillsätts (såsom produkter för kroppsvård och målarfärg) eller om mikroplasten kommer ut när andra produkter (såsom oxo-plaster, fordonsdäck, plastpellets och textilier) produceras eller används.

¹⁸ COM (2018) 28 final

Kommissionens förklaring om översynen av förordningen om avfallstransporter och material som upphört att vara avfall

Kommissionen kommer som ett led i den planerade översynen av förordning (EU) nr 1013/2006 om transport av avfall, som ska göras före utgången av 2020, att överväga möjligheten av ytterligare åtgärder rörande transport av material som upphört att vara avfall om kriterier för sådana material inte har fastställts på unionsnivå enligt artikel 6.2 i ramdirektivet om avfall.

Kommissionens förklaring om åtgärder för att säkra behandling av avfall före deponering

Medlemsstaterna ska i enlighet med artikel 6 a i direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall vidta åtgärder så att endast behandlat avfall deponeras, och samtidigt se till att detta inte motverkar målen i direktiv 2008/98/EG om avfall (ramdirektivet om avfall) i dess ändrade lydelse, särskilt i fråga om avfallshierarkin, separat insamling av avfall och mål för förberedelserna för återanvändning och materialåtervinning som anges i det direktivet.

Kommissionen kommer, på grundval av åsiktsutbytet under mötet den 30 juni 2017 i expertgruppen för ramdirektivet om avfall, liksom mot bakgrund av Europeiska unionens domstols dom i mål C-323/13, inom de närmaste månaderna att intensifiera sin dialog med medlemsstaterna om de politiska åtgärder som ska vidtas på detta område.

Kommissionens förklaring om förfarandet för antagande av genomförandeakter

Kommissionen betonar att det strider mot både ordalydelsen och andemeningen i förordning (EU) nr 182/2011 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13) att åberopa artikel 5.4 andra stycket led b på ett systematiskt sätt. För att denna bestämmelse ska kunna användas måste det finnas ett särskilt behov av att avvika från principen om att kommissionen *får* anta ett utkast till genomförandeakt om inget yttrande avges. Eftersom detta är ett undantag från den allmänna regel som fastställs i artikel 5.4, kan inte användningen av andra stycket led b anses ingå i lagstiftarens utrymme för skönsmässig bedömning, utan användningen måste tolkas restriktivt och därmed också motiveras.

Kommissionens förklaring om uppgiftstillgänglighet och rapporteringsskyldigheter

För att kunna följa upp om de nya målen för kommunalt avfall och förpackningsavfall uppnås, och med tanke på relevanta översynsklausuler, främst för uppsättande av mål för förebyggande av matsvinn samt återvinning av spilloljor, vill kommissionen understryka vikten av den gemensamma överenskommelsen med medlagstiftarna om att medlemsstaterna ska se till att rapporteringen av uppgifter i enlighet med direktiven 2008/98/EG om avfall, 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall och 1999/31/EG om deponering av avfall, i dess ändrade lydelse, ska utsträcker sig till och med år 2020.

Uttalande från Polen**Medlemsstaternas rapporteringsfrekvens**

Polen beklagar den information som rör ökningen av medlemsstaternas rapporteringsfrekvens.

Med utkasten till direktiv ökas medlemsstaternas rapporteringsfrekvens från vartannat år till årligen, något som aldrig godkändes i mandatet. De lösningar som har föreslagits innebär en betydande administrativ börda för medlemsstaterna. Polen stödde mandatet i maj 2017 på villkor att hänsyn togs till Polens begäran i fråga om rapporteringsfrekvensen.

Uttalande från Grekland

Grekland stöder den övergripande kompromiss som nåtts under förhandlingarna om avfallspaketet och är medvetet om de långtgående ansträngningar som krävts för att nå en överenskommelse samt om paketets betydelse inom strategin för en cirkulär ekonomi.

Emellertid har man under förhandlingarnas gång inkluderat ett antal viktiga bestämmelser som inte är rättsligt konsekventa eller som inte grundar sig på en korrekt konsekvensbedömning. Detta gäller i synnerhet följande:

Artikel 9.1 nionde strecksatsen och artikel 9.1a om gränssnittet mellan Reach och avfall, samt avsaknaden av hänvisningar till artikel 10.2 och 10.3 i vattenramdirektivet i
artikel 11.1 om selektiv rivning,
artikel 18.3 om blandat farligt avfall,
artikel 20 om separat insamling av farligt avfall från hushåll och
artikel 22.1 om biologiskt avfall.

Det är vår uppfattning att genomförandet av dessa bestämmelser i praktiken troligen kommer att bli så krävande för företagen, den offentliga förvaltningen och medborgarna att det kommer att motverka det övergripande målet att främja en cirkulär ekonomi på ett hållbart sätt.

Vi anser dessutom att det fulla ekonomiska ansvaret ska vila på systemet om utökat producentansvar och vi noterar att målet för deponering av kommunalt avfall på 10 % senast 2035/2040 inte i tillräcklig utsträckning tar hänsyn till olika sociala förhållanden, befolkningstäthet eller befolkningsrelaterade särdrag i medlemsstaterna och att det oundvikligen kommer att leda till ökad förbränning, vilket inte är ett optimalt resultat.

Vi uppmanar dessutom kommissionen att på ett systematiskt och konsekvent sätt hantera de specifika särdragen för små, avlägsna öar som en del av genomförandeåtgärderna för paketet och i synnerhet för det reviderade direktivet om deponering av avfall, liksom artikel 10.1–10.3 och ovannämnda relaterade bestämmelser.

Uttalande från Finland

Finland stöder avfallspaketets syften och mål samt den övergripande kompromissen om paketet, som banar väg för ökad återvinning och en förstärkt cirkulär ekonomi.

Finland vill dock upprepa sin oro över de inkonsekventa övergripande återvinningsmålen för förpackningsavfall när det gäller de materialspecifika målen (artikel 6.1 f och h i direktivet om förpackningar och förpackningsavfall).

Närmare bestämt anser Finland att minskningen av de materialspecifika målen inte återspeglades tillräckligt i de övergripande återvinningsmålen. Jämfört med kommissionens förslag minskades till exempel återvinningsmålet för träförpackningsavfall med 35 procentenheter (från 60 % till 25 %) för 2025 och med 45 procentenheter (från 75 % till 30 %) för 2030. Trots detta förblev det övergripande målet för 2025 detsamma (65 %) som i kommissionens förslag, och målet för 2030 minskades bara med 5 procentenheter (från 75 % till 70 %).

Finland anser också att de övergripande återvinningsmålen för förpackningsavfall inte i tillräckligt stor utsträckning beaktar det faktum att medlemsstaternas förmåga att uppnå målen till stor del beror på hur stor andel av vissa förpackningsmaterial som används. I detta avseende är den slutliga överenskommelsen särskilt ofördelaktig för de medlemsstater där användningen av träförpackningar är utbredd och där träförpackningsavfall utgör en stor andel av den totala mängden förpackningsavfall.

För dessa medlemsstater kan de övergripande återvinningsmålen endast uppnås i praktiken om återvinningsgraderna för träförpackningsavfall kan ökas till nivåer som tydligt ligger över de materialspecifika målen. Inte ens extremt effektiv återvinning av annat förpackningsavfall (dvs. mycket högre än de materialspecifika återvinningsmålen) skulle kunna kompensera för den dominerande effekten av den lägre återvinningsgraden för träförpackningar. Detta är motsägelserfullt eftersom återvinningsmålen för träförpackningsavfall avsiktligt fastställdes till en lägre nivå på grund av den begränsade återvinningspotentialen.

Följaktligen betonar Finland återigen sitt åtagande och stöd för avfallspaketets syften och mål men beklagar att medlemsstaterna – med avseende på de bindande övergripande målen för förpackningsavfall – behandlas olika utifrån den andel av vissa förpackningsmaterial som används i förhållande till den totala mängden av alla förpackningsmaterial.

Uttalanden från Tyskland

Separat insamling

1. I artikel 10.2 i det gällande ramdirektivet om avfall föreskrivs, med avseende på tillämpningen av återvinningskravet i artikel 10.1, att avfall ska samlas in separat "om detta är tekniskt, miljömässigt och ekonomiskt genomförbart". Den ändring av artikel 10.2 som man enats om inom ramen för trepartsdialogen upphäver detta förbehåll och ersätter det i en ny artikel 10.3 med en särskild undantagsklausul enligt vilken medlemsstaterna får medge undantag från kravet på separat insamling under särskilda villkor. Ändringen av artikel 10 i ramdirektivet om avfall påverkar inte bara de direkta skyldigheterna för producenter och innehavare utan även medlemsstaternas skyldighet med avseende på separat insamling av visst avfall samt uppfyllandet av materialåtervinningskvoter (artikel 11 i ramdirektivet om avfall) och om separat insamling av biologiskt avfall (artikel 22 i ramdirektivet om avfall).

Tyskland stöder det genom ramdirektivet om avfall eftersträlvade målet om en hållbar cirkulär ekonomi på såväl EU-nivå som nationell nivå. Eftersom alla berörda parter bör bidra till ansträngningarna för att uppnå en cirkulär ekonomi krävs det en rättsligt säker grund för densamma. Tyskland erinrar om att det – oberoende av undantagsklausulen i artikel 10.3 i ramdirektivet om avfall – såväl i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som i den tyska grundlagen slås fast att rättsligt bindande skyldigheter, bland dem i synnerhet skyldigheter om separat insamling, endast får åläggas avfallsproducenter och avfallsinnehavare om dessa skyldigheter är proportionerliga, dvs. ändamålsenliga, nödvändiga och lämpliga med beaktande av målet om förbättrad återvinning.

2. Detsamma gäller det nya förbudet mot förbränning av separat insamlat avfall i enlighet med artikel 10.3a (ny) i ramdirektivet om avfall samt förbudet mot deponering av sådant avfall i enlighet med artikel 5.3 f (ny) i direktivet om deponering av avfall. Dessa förbud får endast åläggas avfallsproducenter och avfallsinnehavare om de är proportionerliga. Dessutom ställs i artikel 13 i ramdirektivet om avfall ett krav på att sådant avfall ska hanteras utan fara för den mänskliga hälsan och miljön.

Angående skyldigheten att anmäla produkter till Echa (artikel 9.1 i och artikel 9.2 i ramdirektivet om avfall)

Bestämmelsen i artikel 9.1 i nionde strecksatsen och artikel 9.2, som infördes under slutfasen av trepartsdialogen och som föreskriver att produkter som innehåller ämnen som inger mycket stora betänkligheter i den mening som avses i Reach-förordningen ska registreras i en databas vid Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa), ger upphov till ett antal detaljfrågor som behöver klargöras för att medlemsstaterna ska kunna utarbeta regelverk som överensstämmer med denna bestämmelses syfte. I synnerhet måste det klargöras hur de berörda produkterna kan identifieras på ett sätt så att uppgifter om desamma kan föras in i och lätt hämtas från en central databas. Dessutom behöver gemensamma bestämmelser utarbetas för att hantera problemet med att uppgifter om samma produkt anmäls mer än en gång, något som väntas ske i stor omfattning till följd av att skyldigheterna utvidgas till att omfatta alla leverantörer i leveranskedjan.

Tyskland beklagar att denna bestämmelse, som leder till en betydande börda för alla berörda parter, har tagits med i utkastet utan att man först genomfört sådana innehållsmässiga förberedelser och sådan konsekvensbedömning som är lämplig med tanke på frågans komplexitet, och kan endast ge sitt godkännande med hänvisning till den övergripande kompromiss som nåtts inom ramen för trepartsförfarandet. Tyskland uppmanar kommissionen att i samråd med Echa, som är den myndighet som ska ansvara för förvaltningen av databasen, utarbeta de innehållsmässiga förtydliganden som krävs för att Echa och medlemsstaterna ska kunna genomföra bestämmelsen på ett lämpligt sätt och samtidigt begränsa bördan för Echa och medlemsstaterna till ett nödvändigt minimum. Om kommissionen anser att detta skulle kräva kompletterande ändringar av unionsrätten uppmanas den att lägga fram motsvarande förslag på bestämmelser.

<i>Avfallspaketet: direktivet om deponering av avfall</i> Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/850 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall (Text av betydelse för EES) EUT L 150, 14.6.2018, s. 100.	10/18	Kvalificerad majoritet	Alla medlemsstater röstade för utom nedanstående: Avstod: HU
Kommissionens förklaring om en politisk ram för den cirkulära ekonomin Kommissionen är fast besluten att se till att EU:s handlingsplan för den cirkulära ekonomin till fullo genomförs¹⁹. För att kunna följa utvecklingen i riktning mot den cirkulära ekonomin har kommissionen antagit en övervakningsram²⁰ som bygger på de befintliga resultattavlorna för resurseffektivitet och för råvaror. Kommissionen vill också lyfta fram sitt pågående arbete med en indikator för produkters och organisationers fotavtryck. Insatser med stöd av EU:s handlingsplan för den cirkulära ekonomin bidrar också att unionens mål uppnås i fråga om hållbar konsumtion och produktion, i sammanhang av <i>mål 12 för hållbar utveckling</i>. Så är fallet med till exempel strategin för plast²¹ eller med det nyligen ändrade förslaget om den rättsliga garantin för konsumentvaror²². Vad gäller överensstämmelsen mellan unionens olika lagstiftningsramar antog kommissionen nyligen även ett meddelande med olika alternativ för att åtgärda gränssnittet mellan lagstiftningen om kemikalier, produkter och avfall²³. Under 2018 kommer kommissionen slutligen också att undersöka olika alternativ till och åtgärder för en mer enhetlig ram för de olika inslagen i EU:s produktpolitik och för deras bidrag till den cirkulära ekonomin. Som ett led i dessa initiativ och uppföljningen av dem kommer uppmärksamhet också att ägnas åt samspelet mellan lagstiftning och näringsliv om användningen av biprodukter och förberedelse av avfall för återanvändning och materialåtervinning. I fråga om ekodesign vill kommissionen, i linje med arbetsplanen för ekodesign för 2016–2019²⁴, bekräfta sitt kraftfulla åtagande för att ekodesign i högre utsträckning ska bidra till den cirkulära ekonomin, t.ex. genom en mer systematisk hantering av materialeffektivitetsfrågor såsom hållbarhet och möjlighet till återvinning. ¹⁹ COM(2015) 614 final ²⁰ COM(2018) 29 final ²¹ COM (2018) 28 final ²² COM(2017) 637 final ²³ COM (2018) 32 final ²⁴ COM(2016) 773 final			

Kommissionens förklaring om initiativ för delningsekonomin

Kommissionen har i linje med handlingsplanen för den cirkulära ekonomin²⁵ tagit en rad initiativ som gäller delningsekonomin. Kommissionen kommer i enlighet med sitt meddelande *En europeisk agenda för delningsekonomin*²⁶ i juni 2016 fortsatt att följa upp hur ekonomin och lagstiftningen utvecklas för att uppmuntra till utveckling av nya och innovativa företagsmodeller och samtidigt tillförsäkra ett adekvat konsumentskydd och socialskydd.

²⁵ COM(2015) 614 final

²⁶ COM(2016) 356 final

Kommissionens förklaring om mikroplast

Kommissionen har som ett led i den nyligen antagna europeiska strategin för plast i en cirkulär ekonomi²⁷ lagt fram en integrerad metod för att åtgärda de farhågor som mikroplast ger upphov till, också när den förekommer i form av ingredienser i mikroplastpartiklar. Tyngdpunkten ligger på förebyggande åtgärder, varvid syftet är att minska utsläppen av mikroplast från alla huvudsakliga källor – antingen det rör sig om sådana produkter där mikroplast avsiktligt tillsätts (såsom produkter för kroppsvård och målarfärg) eller om mikroplasten kommer ut när andra produkter (såsom oxo-plaster, fordonsdäck, plastpellets och textilier) produceras eller används.

²⁷ COM (2018) 28 final

Kommissionens förklaring om översynen av förordningen om avfallstransporter och material som upphört att vara avfall

Kommissionen kommer som ett led i den planerade översynen av förordning (EU) nr 1013/2006 om transport av avfall, som ska göras före utgången av 2020, att överväga möjligheten av ytterligare åtgärder rörande transport av material som upphört att vara avfall om kriterier för sådana material inte har fastställts på unionsnivå enligt artikel 6.2 i ramdirektivet om avfall.

Kommissionens förklaring om åtgärder för att säkra behandling av avfall före deponering

Medlemsstaterna ska i enlighet med artikel 6 a i direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall vidta åtgärder så att endast behandlat avfall deponeras, och samtidigt se till att detta inte motverkar målen i direktiv 2008/98/EG om avfall (ramdirektivet om avfall) i dess ändrade lydelse, särskilt i fråga om avfallshierarkin, separat insamling av avfall och mål för förberedelserna för återanvändning och materialåtervinning som anges i det direktivet.

Kommissionen kommer, på grundval av åsiktsutbytet under mötet den 30 juni 2017 i expertgruppen för ramdirektivet om avfall, liksom mot bakgrund av Europeiska unionens domstols dom i mål C-323/13, inom de närmaste månaderna att intensifiera sin dialog med medlemsstaterna om de politiska åtgärder som ska vidtas på detta område.

Kommissionens förklaring om förfarandet för antagande av genomförandeakter

Kommissionen betonar att det strider mot både ordalydelsen och andemeningen i förordning (EU) nr 182/2011 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13) att åberopa artikel 5.4 andra stycket led b på ett systematiskt sätt. För att denna bestämmelse ska kunna användas måste det finnas ett särskilt behov av att avvika från principen om att kommissionen får anta ett utkast till genomförandeakt om inget yttrande avges. Eftersom detta är ett undantag från den allmänna regel som fastställs i artikel 5.4, kan inte användningen av andra stycket led b anses ingå i lagstiftarens utrymme för skönsmässig bedömning, utan användningen måste tolkas restriktivt och därmed också motiveras.

Kommissionens förklaring om uppgiftstillgänglighet och rapporteringsskyldigheter

För att kunna följa upp om de nya målen för kommunalt avfall och förpackningsavfall uppnås, och med tanke på relevanta översynsklausuler, främst för uppsättande av mål för förebyggande av matsvinn samt återvinning av spilloljor, vill kommissionen understryka vikten av den gemensamma överenskommelsen med medlagstiftarna om att medlemsstaterna ska se till att rapporteringen av uppgifter i enlighet med direktiven 2008/98/EG om avfall, 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall och 1999/31/EG om deponering av avfall, i dess ändrade lydelse, ska utsträcker sig till och med år 2020.

Uttalande från Polen**Medlemsstaternas rapporteringsfrekvens**

Polen beklagar den information som rör ökningen av medlemsstaternas rapporteringsfrekvens.

Med utkasten till direktiv ökas medlemsstaternas rapporteringsfrekvens från vartannat år till årligen, något som aldrig godkändes i mandatet. De lösningar som har föreslagits innebär en betydande administrativ börda för medlemsstaterna. Polen stödde mandatet i maj 2017 på villkor att hänsyn togs till Polens begäran i fråga om rapporteringsfrekvensen.

Uttalande från Grekland

Grekland stöder den övergripande kompromiss som nåtts under förhandlingarna om avfallspaketet och är medvetet om de långtgående ansträngningar som krävts för att nå en överenskommelse samt om paketets betydelse inom strategin för en cirkulär ekonomi.

Emellertid har man under förhandlingarnas gång inkluderat ett antal viktiga bestämmelser som inte är rättsligt konsekventa eller som inte grundar sig på en korrekt konsekvensbedömning. Detta gäller i synnerhet följande:

Artikel 9.1 nionde strecksatsen och artikel 9.1a om gränssnittet mellan Reach och avfall, samt avsaknaden av hänvisningar till artikel 10.2 och 10.3 i vattenramdirektivet i
artikel 11.1 om selektiv rivning,
artikel 18.3 om blandat farligt avfall,
artikel 20 om separat insamling av farligt avfall från hushåll och
artikel 22.1 om biologiskt avfall.

Det är vår uppfattning att genomförandet av dessa bestämmelser i praktiken troligen kommer att bli så krävande för företagen, den offentliga förvaltningen och medborgarna att det kommer att motverka det övergripande målet att främja en cirkulär ekonomi på ett hållbart sätt.

Vi anser dessutom att det fulla ekonomiska ansvaret ska vila på systemet om utökat producentansvar och vi noterar att målet för deponering av kommunalt avfall på 10 % senast 2035/2040 inte i tillräcklig utsträckning tar hänsyn till olika sociala förhållanden, befolkningstäthet eller befolkningsrelaterade särdrag i medlemsstaterna och att det oundvikligen kommer att leda till ökad förbränning, vilket inte är ett optimalt resultat.

Vi uppmanar dessutom kommissionen att på ett systematiskt och konsekvent sätt hantera de specifika särdragen för små, avlägsna öar som en del av genomförandeåtgärderna för paketet och i synnerhet för det reviderade direktivet om deponering av avfall, liksom artikel 10.1–10.3 och ovannämnda relaterade bestämmelser.

Uttalande från Finland

Finland stöder avfallspaketets syften och mål samt den övergripande kompromissen om paketet, som banar väg för ökad återvinning och en förstärkt cirkulär ekonomi.

Finland vill dock upprepa sin oro över de inkonsekventa övergripande återvinningsmålen för förpackningsavfall när det gäller de materialspecifika målen (artikel 6.1 f och h i direktivet om förpackningar och förpackningsavfall).

Närmare bestämt anser Finland att minskningen av de materialspecifika målen inte återspeglades tillräckligt i de övergripande återvinningsmålen. Jämfört med kommissionens förslag minskades till exempel återvinningsmålet för träförpackningsavfall med 35 procentenheter (från 60 % till 25 %) för 2025 och med 45 procentenheter (från 75 % till 30 %) för 2030. Trots detta förblev det övergripande målet för 2025 detsamma (65 %) som i kommissionens förslag, och målet för 2030 minskades bara med 5 procentenheter (från 75 % till 70 %).

Finland anser också att de övergripande återvinningsmålen för förpackningsavfall inte i tillräckligt stor utsträckning beaktar det faktum att medlemsstaternas förmåga att uppnå målen till stor del beror på hur stor andel av vissa förpackningsmaterial som används. I detta avseende är den slutliga överenskommelsen särskilt ofördelaktig för de medlemsstater där användningen av träförpackningar är utbredd och där träförpackningsavfall utgör en stor andel av den totala mängden förpackningsavfall.

För dessa medlemsstater kan de övergripande återvinningsmålen endast uppnås i praktiken om återvinningsgraderna för träförpackningsavfall kan ökas till nivåer som tydligt ligger över de materialspecifika målen. Inte ens extremt effektiv återvinning av annat förpackningsavfall (dvs. mycket högre än de materialspecifika återvinningsmålen) skulle kunna kompensera för den dominerande effekten av den lägre återvinningsgraden för träförpackningar. Detta är motsägelsefullt eftersom återvinningsmålen för träförpackningsavfall avsiktligt fastställdes till en lägre nivå på grund av den begränsade återvinningspotentialen.

Följaktligen betonar Finland återigen sitt åtagande och stöd för avfallspaketets syften och mål men beklagar att medlemsstaterna – med avseende på de bindande övergripande målen för förpackningsavfall – behandlas olika utifrån den andel av vissa förpackningsmaterial som används i förhållande till den totala mängden av alla förpackningsmaterial.

Uttalanden från Tyskland

Separat insamling

1. I artikel 10.2 i det gällande ramdirektivet om avfall föreskrivs, med avseende på tillämpningen av återvinningskravet i artikel 10.1, att avfall ska samlas in separat "om detta är tekniskt, miljömässigt och ekonomiskt genomförbart". Den ändring av artikel 10.2 som man enats om inom ramen för trepartsdialogen upphäver detta förbehåll och ersätter det i en ny artikel 10.3 med en särskild undantagsklausul enligt vilken medlemsstaterna får medge undantag från kravet på separat insamling under särskilda villkor. Ändringen av artikel 10 i ramdirektivet om avfall påverkar inte bara de direkta skyldigheterna för producenter och innehavare utan även medlemsstaternas skyldighet med avseende på separat insamling av visst avfall samt uppfyllandet av materialåtervinningskvoter (artikel 11 i ramdirektivet om avfall) och om separat insamling av biologiskt avfall (artikel 22 i ramdirektivet om avfall).

Tyskland stöder det genom ramdirektivet om avfall eftersträlvade målet om en hållbar cirkulär ekonomi på såväl EU-nivå som nationell nivå. Eftersom alla berörda parter bör bidra till ansträngningarna för att uppnå en cirkulär ekonomi krävs det en rättsligt säker grund för densamma. Tyskland erinrar om att det – oberoende av undantagsklausulen i artikel 10.3 i ramdirektivet om avfall – såväl i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som i den tyska grundlagen slås fast att rättsligt bindande skyldigheter, bland dem i synnerhet skyldigheter om separat insamling, endast får åläggas avfallsproducenter och avfallsinnehavare om dessa skyldigheter är proportionerliga, dvs. ändamålsenliga, nödvändiga och lämpliga med beaktande av målet om förbättrad återvinning.

2. Detsamma gäller det nya förbudet mot förbränning av separat insamlat avfall i enlighet med artikel 10.3a (ny) i ramdirektivet om avfall samt förbudet mot deponering av sådant avfall i enlighet med artikel 5.3 f (ny) i direktivet om deponering av avfall. Dessa förbud får endast åläggas avfallsproducenter och avfallsinnehavare om de är proportionerliga. Dessutom ställs i artikel 13 i ramdirektivet om avfall ett krav på att sådant avfall ska hanteras utan fara för den mänskliga hälsan och miljön.

Angående skyldigheten att anmäla produkter till Echa (artikel 9.1 i och artikel 9.2 i ramdirektivet om avfall)

Bestämmelsen i artikel 9.1 i nionde strecksatsen och artikel 9.2, som infördes under slutfasen av trepartsdialogen och som föreskriver att produkter som innehåller ämnen som inger mycket stora betänkligheter i den mening som avses i Reach-förordningen ska registreras i en databas vid Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa), ger upphov till ett antal detaljfrågor som behöver klargöras för att medlemsstaterna ska kunna utarbeta regelverk som överensstämmer med denna bestämmelses syfte. I synnerhet måste det klargöras hur de berörda produkterna kan identifieras på ett sätt så att uppgifter om desamma kan föras in i och lätt hämtas från en central databas. Dessutom behöver gemensamma bestämmelser utarbetas för att hantera problemet med att uppgifter om samma produkt anmäls mer än en gång, något som väntas ske i stor omfattning till följd av att skyldigheterna utvidgas till att omfatta alla leverantörer i leveranskedjan.

Tyskland beklagar att denna bestämmelse, som leder till en betydande börda för alla berörda parter, har tagits med i utkastet utan att man först genomfört sådana innehållsmässiga förberedelser och sådan konsekvensbedömning som är lämplig med tanke på frågans komplexitet, och kan endast ge sitt godkännande med hänvisning till den övergripande kompromiss som nåtts inom ramen för trepartsförfarandet. Tyskland uppmanar kommissionen att i samråd med Echa, som är den myndighet som ska ansvara för förvaltningen av databasen, utarbeta de innehållsmässiga förtydliganden som krävs för att Echa och medlemsstaterna ska kunna genomföra bestämmelsen på ett lämpligt sätt och samtidigt begränsa bördan för Echa och medlemsstaterna till ett nödvändigt minimum. Om kommissionen anser att detta skulle kräva kompletterande ändringar av unionsrätten uppmanas den att lägga fram motsvarande förslag på bestämmelser.

<i>Avfallspaketet: Direktivet om förpackningsavfall</i> Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/852 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (Text av betydelse för EES) EUT L 150, 14.6.2018, s. 141.	12/18	Kvalificerad majoritet	Alla medlemsstater röstade för utom nedanstående: Avstod: HU
Kommissionens förklaring om en politisk ram för den cirkulära ekonomin Kommissionen är fast besluten att se till att EU:s handlingsplan för den cirkulära ekonomin till fullo genomförs²⁸. För att kunna följa utvecklingen i riktning mot den cirkulära ekonomin har kommissionen antagit en övervakningsram²⁹ som bygger på de befintliga resultattavlorna för resurseffektivitet och för råvaror. Kommissionen vill också lyfta fram sitt pågående arbete med en indikator för produkters och organisationers fotavtryck. Insatser med stöd av EU:s handlingsplan för den cirkulära ekonomin bidrar också att unionens mål uppnås i fråga om hållbar konsumtion och produktion, i sammanhang av <i>mål 12 för hållbar utveckling</i>. Så är fallet med till exempel strategin för plast³⁰ eller med det nyligen ändrade förslaget om den rättsliga garantin för konsumentvaror³¹. Vad gäller överensstämmelsen mellan unionens olika lagstiftningsramar antog kommissionen nyligen även ett meddelande med olika alternativ för att åtgärda gränssnittet mellan lagstiftningen om kemikalier, produkter och avfall³². Under 2018 kommer kommissionen slutligen också att undersöka olika alternativ till och åtgärder för en mer enhetlig ram för de olika inslagen i EU:s produktpolitik och för deras bidrag till den cirkulära ekonomin. Som ett led i dessa initiativ och uppföljningen av dem kommer uppmärksamhet också att ägnas åt samspelet mellan lagstiftning och näringsliv om användningen av biprodukter och förberedelse av avfall för återanvändning och materialåtervinning. I fråga om ekodesign vill kommissionen, i linje med arbetsplanen för ekodesign för 2016–2019³³, bekräfta sitt kraftfulla åtagande för att ekodesign i högre utsträckning ska bidra till den cirkulära ekonomin, t.ex. genom en mer systematisk hantering av materialeffektivitetsfrågor såsom hållbarhet och möjlighet till återvinning. ²⁸ COM(2015) 614 final ²⁹ COM(2018) 29 final ³⁰ COM (2018) 28 final ³¹ COM(2017) 637 final ³² COM (2018) 32 final ³³ COM(2016) 773 final			

Kommissionens förklaring om initiativ för delningsekonomin

Kommissionen har i linje med handlingsplanen för den cirkulära ekonomin³⁴ tagit en rad initiativ som gäller delningsekonomin. Kommissionen kommer i enlighet med sitt meddelande *En europeisk agenda för delningsekonomin*³⁵ i juni 2016 fortsatt att följa upp hur ekonomin och lagstiftningen utvecklas för att uppmuntra till utveckling av nya och innovativa företagsmodeller och samtidigt tillförsäkra ett adekvat konsumentskydd och socialskydd.

³⁴ COM(2015) 614 final

³⁵ COM(2016) 356 final

Kommissionens förklaring om mikroplast

Kommissionen har som ett led i den nyligen antagna europeiska strategin för plast i en cirkulär ekonomi³⁶ lagt fram en integrerad metod för att åtgärda de farhågor som mikroplast ger upphov till, också när den förekommer i form av ingredienser i mikroplastpartiklar. Tyngdpunkten ligger på förebyggande åtgärder, varvid syftet är att minska utsläppen av mikroplast från alla huvudsakliga källor – antingen det rör sig om sådana produkter där mikroplast avsiktligt tillsätts (såsom produkter för kroppsvård och målarfärg) eller om mikroplasten kommer ut när andra produkter (såsom oxo-plaster, fordonsdäck, plastpellets och textilier) produceras eller används.

³⁶ COM (2018) 28 final

Kommissionens förklaring om översynen av förordningen om avfallstransporter och material som upphört att vara avfall

Kommissionen kommer som ett led i den planerade översynen av förordning (EU) nr 1013/2006 om transport av avfall, som ska göras före utgången av 2020, att överväga möjligheten av ytterligare åtgärder rörande transport av material som upphört att vara avfall om kriterier för sådana material inte har fastställts på unionsnivå enligt artikel 6.2 i ramdirektivet om avfall.

Kommissionens förklaring om åtgärder för att säkra behandling av avfall före deponering

Medlemsstaterna ska i enlighet med artikel 6 a i direktiv 1999/31/EG om deponering av avfall vidta åtgärder så att endast behandlat avfall deponeras, och samtidigt se till att detta inte motverkar målen i direktiv 2008/98/EG om avfall (ramdirektivet om avfall) i dess ändrade lydelse, särskilt i fråga om avfallshierarkin, separat insamling av avfall och mål för förberedelserna för återanvändning och materialåtervinning som anges i det direktivet.

Kommissionen kommer, på grundval av åsiktsutbytet under mötet den 30 juni 2017 i expertgruppen för ramdirektivet om avfall, liksom mot bakgrund av Europeiska unionens domstols dom i mål C-323/13, inom de närmaste månaderna att intensifiera sin dialog med medlemsstaterna om de politiska åtgärder som ska vidtas på detta område.

Kommissionens förklaring om förfarandet för antagande av genomförandeakter

Kommissionen betonar att det strider mot både ordalydelsen och andemeningen i förordning (EU) nr 182/2011 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13) att åberopa artikel 5.4 andra stycket led b på ett systematiskt sätt. För att denna bestämmelse ska kunna användas måste det finnas ett särskilt behov av att avvika från principen om att kommissionen *får* anta ett utkast till genomförandeakt om inget yttrande avges. Eftersom detta är ett undantag från den allmänna regel som fastställs i artikel 5.4, kan inte användningen av andra stycket led b anses ingå i lagstiftarens utrymme för skönsmässig bedömning, utan användningen måste tolkas restriktivt och därmed också motiveras.

Kommissionens förklaring om uppgiftstillgänglighet och rapporteringsskyldigheter

För att kunna följa upp om de nya målen för kommunalt avfall och förpackningsavfall uppnås, och med tanke på relevanta översynsklausuler, främst för uppsättande av mål för förebyggande av matsvinn samt återvinning av spilloljor, vill kommissionen understryka vikten av den gemensamma överenskommelsen med medlagstiftarna om att medlemsstaterna ska se till att rapporteringen av uppgifter i enlighet med direktiven 2008/98/EG om avfall, 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall och 1999/31/EG om deponering av avfall, i dess ändrade lydelse, ska utsträcker sig till och med år 2020.

Uttalande från Polen

I. Medlemsstaternas rapporteringsfrekvens

Polen beklagar den information som rör ökningen av medlemsstaternas rapporteringsfrekvens.

Med utkasten till direktiv ökas medlemsstaternas rapporteringsfrekvens från vartannat år till årligen, något som aldrig godkändes i mandatet. De lösningar som har föreslagits innebär en betydande administrativ börda för medlemsstaterna. Polen stödde mandatet i maj 2017 på villkor att hänsyn togs till Polens begäran i fråga om rapporteringsfrekvensen.

II. Rimlighet och genomförbarhet vad gäller vissa återvinningsmål

Polen noterar att målet på 55 % för återvinning av plastförpackningsavfall 2030 kan bli tekniskt svårt att uppnå på grund av vissa materials egenskaper.

Uttalande från Grekland

Grekland stöder den övergripande kompromiss som nåtts under förhandlingarna om avfallspaketet och är medvetet om de långtgående ansträngningar som krävts för att nå en överenskommelse samt om paketets betydelse inom strategin för en cirkulär ekonomi.

Emellertid har man under förhandlingarnas gång inkluderat ett antal viktiga bestämmelser som inte är rättsligt konsekventa eller som inte grundar sig på en korrekt konsekvensbedömning. Detta gäller i synnerhet följande:

Artikel 9.1 nionde strecksatsen och artikel 9.1a om gränssnittet mellan Reach och avfall, samt avsaknaden av hänvisningar till artikel 10.2 och 10.3 i vattenramdirektivet i
artikel 11.1 om selektiv rivning,
artikel 18.3 om blandat farligt avfall,
artikel 20 om separat insamling av farligt avfall från hushåll och
artikel 22.1 om biologiskt avfall.

Det är vår uppfattning att genomförandet av dessa bestämmelser i praktiken troligen kommer att bli så krävande för företagen, den offentliga förvaltningen och medborgarna att det kommer att motverka det övergripande målet att främja en cirkulär ekonomi på ett hållbart sätt.

Vi anser dessutom att det fulla ekonomiska ansvaret ska vila på systemet om utökat producentansvar och vi noterar att målet för deponering av kommunalt avfall på 10 % senast 2035/2040 inte i tillräcklig utsträckning tar hänsyn till olika sociala förhållanden, befolkningstäthet eller befolkningsrelaterade särdrag i medlemsstaterna och att det oundvikligen kommer att leda till ökad förbränning, vilket inte är ett optimalt resultat.

Vi uppmanar dessutom kommissionen att på ett systematiskt och konsekvent sätt hantera de specifika särdragen för små, avlägsna öar som en del av genomförandeåtgärderna för paketet och i synnerhet för det reviderade direktivet om deponering av avfall, liksom artikel 10.1–10.3 och ovannämnda relaterade bestämmelser.

Uttalande från Finland

Finland stöder avfallspaketets syften och mål samt den övergripande kompromissen om paketet, som banar väg för ökad återvinning och en förstärkt cirkulär ekonomi.

Finland vill dock upprepa sin oro över de inkonsekventa övergripande återvinningsmålen för förpackningsavfall när det gäller de materialspecifika målen (artikel 6.1 f och h i direktivet om förpackningar och förpackningsavfall).

Närmare bestämt anser Finland att minskningen av de materialspecifika målen inte återspeglades tillräckligt i de övergripande återvinningsmålen. Jämfört med kommissionens förslag minskades till exempel återvinningsmålet för träförpackningsavfall med 35 procentenheter (från 60 % till 25 %) för 2025 och med 45 procentenheter (från 75 % till 30 %) för 2030. Trots detta förblev det övergripande målet för 2025 detsamma (65 %) som i kommissionens förslag, och målet för 2030 minskades bara med 5 procentenheter (från 75 % till 70 %).

Finland anser också att de övergripande återvinningsmålen för förpackningsavfall inte i tillräckligt stor utsträckning beaktar det faktum att medlemsstaternas förmåga att uppnå målen till stor del beror på hur stor andel av vissa förpackningsmaterial som används. I detta avseende är den slutliga överenskommelsen särskilt ofördelaktig för de medlemsstater där användningen av träförpackningar är utbredd och där träförpackningsavfall utgör en stor andel av den totala mängden förpackningsavfall.

För dessa medlemsstater kan de övergripande återvinningsmålen endast uppnås i praktiken om återvinningsgraderna för träförpackningsavfall kan ökas till nivåer som tydligt ligger över de materialspecifika målen. Inte ens extremt effektiv återvinning av annat förpackningsavfall (dvs. mycket högre än de materialspecifika återvinningsmålen) skulle kunna kompensera för den dominerande effekten av den lägre återvinningsgraden för träförpackningar. Detta är motsägelsefullt eftersom återvinningsmålen för träförpackningsavfall avsiktligt fastställdes till en lägre nivå på grund av den begränsade återvinningspotentialen.

Följaktligen betonar Finland återigen sitt åtagande och stöd för avfallspaketets syften och mål men beklagar att medlemsstaterna – med avseende på de bindande övergripande målen för förpackningsavfall – behandlas olika utifrån den andel av vissa förpackningsmaterial som används i förhållande till den totala mängden av alla förpackningsmaterial.

Uttalanden från Tyskland

Separat insamling

1. I artikel 10.2 i det gällande ramdirektivet om avfall föreskrivs, med avseende på tillämpningen av återvinningskravet i artikel 10.1, att avfall ska samlas in separat "om detta är tekniskt, miljömässigt och ekonomiskt genomförbart". Den ändring av artikel 10.2 som man enats om inom ramen för trepartsdialogen upphäver detta förbehåll och ersätter det i en ny artikel 10.3 med en särskild undantagsklausul enligt vilken medlemsstaterna får medge undantag från kravet på separat insamling under särskilda villkor. Ändringen av artikel 10 i ramdirektivet om avfall påverkar inte bara de direkta skyldigheterna för producenter och innehavare utan även medlemsstaternas skyldighet med avseende på separat insamling av visst avfall samt uppfyllandet av materialåtervinningskvoter (artikel 11 i ramdirektivet om avfall) och om separat insamling av biologiskt avfall (artikel 22 i ramdirektivet om avfall).

Tyskland stöder det genom ramdirektivet om avfall eftersträlvade målet om en hållbar cirkulär ekonomi på såväl EU-nivå som nationell nivå. Eftersom alla berörda parter bör bidra till ansträngningarna för att uppnå en cirkulär ekonomi krävs det en rättsligt säker grund för densamma. Tyskland erinrar om att det – oberoende av undantagsklausulen i artikel 10.3 i ramdirektivet om avfall – såväl i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som i den tyska grundlagen slås fast att rättsligt bindande skyldigheter, bland dem i synnerhet skyldigheter om separat insamling, endast får åläggas avfallsproducenter och avfallsinnehavare om dessa skyldigheter är proportionerliga, dvs. ändamålsenliga, nödvändiga och lämpliga med beaktande av målet om förbättrad återvinning.

2. Detsamma gäller det nya förbudet mot förbränning av separat insamlat avfall i enlighet med artikel 10.3a (ny) i ramdirektivet om avfall samt förbudet mot deponering av sådant avfall i enlighet med artikel 5.3 f (ny) i direktivet om deponering av avfall. Dessa förbud får endast åläggas avfallsproducenter och avfallsinnehavare om de är proportionerliga. Dessutom ställs i artikel 13 i ramdirektivet om avfall ett krav på att sådant avfall ska hanteras utan fara för den mänskliga hälsan och miljön.

Angående skyldigheten att anmäla produkter till Echa (artikel 9.1 i och artikel 9.2 i ramdirektivet om avfall)

Bestämmelsen i artikel 9.1 i nionde strecksatsen och artikel 9.2, som infördes under slutfasen av trepartsdialogen och som föreskriver att produkter som innehåller ämnen som inger mycket stora betänkligheter i den mening som avses i Reach-förordningen ska registreras i en databas vid Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa), ger upphov till ett antal detaljfrågor som behöver klargöras för att medlemsstaterna ska kunna utarbeta regelverk som överensstämmer med denna bestämmelses syfte. I synnerhet måste det klargöras hur de berörda produkterna kan identifieras på ett sätt så att uppgifter om desamma kan föras in i och lätt hämtas från en central databas. Dessutom behöver gemensamma bestämmelser utarbetas för att hantera problemet med att uppgifter om samma produkt anmäls mer än en gång, något som väntas ske i stor omfattning till följd av att skyldigheterna utvidgas till att omfatta alla leverantörer i leveranskedjan.

Tyskland beklagar att denna bestämmelse, som leder till en betydande börda för alla berörda parter, har tagits med i utkastet utan att man först genomfört sådana innehållsmässiga förberedelser och sådan konsekvensbedömning som är lämplig med tanke på frågans komplexitet, och kan endast ge sitt godkännande med hänvisning till den övergripande kompromiss som nåtts inom ramen för trepartsförfarandet. Tyskland uppmanar kommissionen att i samråd med Echa, som är den myndighet som ska ansvara för förvaltningen av databasen, utarbeta de innehållsmässiga förtydliganden som krävs för att Echa och medlemsstaterna ska kunna genomföra bestämmelsen på ett lämpligt sätt och samtidigt begränsa bördan för Echa och medlemsstaterna till ett nödvändigt minimum. Om kommissionen anser att detta skulle kräva kompletterande ändringar av unionsrätten uppmanas den att lägga fram motsvarande förslag på bestämmelser.

<i>Förordningen om ekologiskt jordbruk</i> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 834/2007 EUT L 150, 14.6.2018, s. 1.	62/17	Kvalificerad majoritet	Alla medlemsstater röstade för utom nedanstående: Röstade mot: CZ, CY, LT, SK, FI Avstod: BE, HU, AT
Uttalanden från kommissionen <u>Kommissionens uttalande om tidsbegränsade försök med ekologiska sorter</u> Kommissionen är medveten om att det finns ett behov av att fastställa villkor för utveckling av ekologiska sorter som lämpar sig för ekologisk produktion. I syfte att fastställa kriterier för beskrivning av egenskaperna hos 'ekologiska sorter som lämpar sig för ekologisk produktion' och definiera villkoren för när dessa får produceras i saluföringssyfte, kommer kommissionen att anordna ett tidsbegränsat försök senast sex månader efter den dag då denna förordning ska börja tillämpas. Under det tidsbegränsade försöket kommer kriterier för att beskriva dessa sorters särskiljbarhet, enhetlighet, stabilitet, och, vid behov, odlings- och användningsvärde att fastställas samt andra saluföringsvillkor, såsom märkning och förpackningar, att behandlas. Villkoren och kriterierna kommer att ta hänsyn till det ekologiska jordbrukets särskilda behov och mål, såsom större genetisk mångfald, motståndskraft mot sjukdomar och anpassning till jordmåns- och klimatförhållanden. Varje år ska lägesrapporter om det tidsbegränsade försöket läggas fram. Inom ramen för det här försöket, som ska pågå i sju år och omfatta tillräckliga kvantiteter, kan medlemsstaterna befrias från vissa skyldigheter i direktiv 66/401/EEG, direktiv 66/402/EEG, direktiv 68/193/EEG, direktiv 2002/53/EG, direktiv 2002/54/EG, direktiv 2002/55/EG, direktiv 2002/56/EG, direktiv 2002/57/EG, direktiv 2008/72/EG och direktiv 2008/90/EG. Kommissionen kommer att utvärdera resultatet av försöket i syfte att föreslå en ändring av kraven i den övergripande lagstiftningen om saluföring av utsäde och annat växtförökningsmaterial vad gäller egenskaperna hos "ekologiska sorter som lämpar sig för ekologisk produktion".			

Kommissionens uttalande om artikel 55

Kommissionen betonar att det strider mot både ordalydelsen och andemeningen i förordning (EU) nr 182/2011 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13) att åberopa artikel 5.4 andra stycket b på ett systematiskt sätt. För att denna bestämmelse ska kunna användas måste det finnas ett särskilt behov av att avvika från principen om att kommissionen får anta ett utkast till genomförandeakt om inget yttrande avges. Eftersom detta är ett undantag från den allmänna regel som fastställs i artikel 5.4, kan inte användningen av andra stycket b anses ingå i lagstiftarens utrymme för skönsmässig bedömning, utan användningen måste tolkas restriktivt och därmed också motiveras.

Uttalande från Frankrike

Frankrike skulle ha önskat en högre ambition när det gäller användningen av hjälpämnen, synergister och tillsatsämnen inom ekologisk produktion. Frankrike kan godta den slutliga texten med tanke på att det fortfarande kommer att gå att förbjuda användningen av vissa substanser på nationell nivå om dessa inte är förenliga med den ekologiska produktionens principer och mål.

Frankrike ber kommissionen att bevaka genomförandet av artikel 9.3 och dess inverkan på ekologisk produktion. Om det visar sig att genomförandet av artikel 9.3 andra stycket sannolikt kommer att påverka den ekologiska sektorns integritet bör kommissionen föreslå lämpliga ändringar av förordningen för rådet och Europaparlamentet.

Slutligen vill Frankrike påminna om att landet är fast beslutet att säkerställa att genomförandet av förordningen på EU-nivå och nationell nivå till fullo överensstämmer med dess mål, särskilt vad gäller ett robust kontrollsystem. Frankrike vill också påminna om sina uttalanden som tagits till protokollet från särskilda jordbrukskommitténs möte den 27 februari och den 29 maj 2017.

Uttalande från Sverige

Sverige stödjer antagandet av en ny förordning om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter. Förordningen skapar ett långsiktigt regelverk för den ekologiska sektorn. Sverige beklagar att delar av regelverket kommer att hindra expansionen av vissa produktionsformer, bland annat utvecklingen för vissa växthusföretag genom att begränsa en utökad areal. Förordningen skapar i vissa fall hinder för innovationer, vilket på sikt kan begränsa sektorns utveckling. Sverige kommer fortsatt att arbeta för en positiv utveckling av det ekologiska jordbruket och ser fram emot kommissionens rapport om användningen av avgränsade bäddar i ekologisk produktion. Vetenskapliga fakta, som tar hänsyn till medlemsstaternas geografiska skillnader och olika klimat, behöver utgöra en grund för utformningen av reglerna för växthusföretag.

Uttalande från Tjeckien

Tjeckien är oroat över det slutliga förslaget till förordning om ekologisk produktion. Vi är besvikna över att överenskommelsen inte uppfyller den ursprungliga avsikten med reformen, nämligen att förenkla och harmonisera reglerna för ekologiska producenter inom EU. Dessutom befärar vi att inkonsekvenserna i texten kan leda till att konsumenterna tappat förtroendet för märkningen av ekologiska produkter.

Dessutom beklagar Tjeckien djupt beslutet att skjuta upp arbetet med en lösning på frågan om rester av bekämpningsmedel i ekologiska produkter, som ansågs vara en av de allra viktigaste frågorna i denna reform. Detta är ett oroande budskap för konsumenterna, eftersom det tyder på att deras förväntningar om ekologiska produkter som är fria från rester av bekämpningsmedelsrester inte nödvändigtvis överensstämmer med verkligheten.

Vi anser att överenskommelsen är ett steg bakåt som undergräver den fortsatta utvecklingen av sektorn.

Uttalande från Litauen

Litauen noterar att förslaget fortfarande innehåller en olämplig bestämmelse som inte uppfyller konsumenternas förväntningar, eftersom den gör det möjligt att skjuta beslutet om gränsen för icke tillåtna substanser i ekologiska produkter på framtiden. Förslaget i dess nuvarande utformning är en besvikelse för de konsumenter i EU som väljer ekologiska produkter på grund av hur de producerats, dvs. som "rena" produkter utan bekämpningsmedel.

Vi noterar också att det saknas en EU-harmonisering av kraven i förslaget. Strävan efter en överenskommelse till varje pris har lett till att förslaget innehåller ett antal undantag, med möjlighet för medlemsstater att anta vissa av dem individuellt, medan andra undantag endast föreskrivs för vissa medlemsstater – vilket leder till ojämna konkurrensvillkor på marknaden.

Mot bakgrund av ovanstående motsätter sig Litauen förslaget om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter.

<i>Förordningen om typgodkännande</i> Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 av den 30 maj 2018 om godkännande av och marknadskontroll över motorfordon och släpfordon till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2007 och (EG) nr 595/2009 samt om upphävande av direktiv 2007/46/EG (Text av betydelse för EES) EUT L 151, 14.6.2018, s. 1.	73/17	Kvalificerad majoritet	Alla medlemsstater röstade för, utom nedanstående: Avstod: CZ, DE, LV, SK
Uttalanden från Europeiska kommissionen <u>Kopplingen mellan EU:s och medlemsstaternas databaser (artikel 9a)</u> Kommissionen delar lagstiftarens åsikt att de olika databaser som används för typgodkännande och marknadstillsyn bör kunna kommunicera med varandra. Eftersom vissa databaser förvaltas individuellt av medlemsstaterna är denna kommunikation beroende av medlemsstaternas helhjärtade samarbete. <u>En ny giv för konsumenterna</u> Kommissionen är bekymrad över masskadesituationer som påverkar konsumenternas intressen, vilket framgår av avslöjandena i september 2015 om biltillverkare som kringgår utsläppsnormerna för vissa luftföroreningar, och anser att de befintliga nationella rättsmedlen för att garantera konsumenterna lämplig gottgörelse har sina begränsningar i dessa situationer. Kommissionen har antagit ett förslag om grupptalan för att skydda konsumenters kollektiva intressen [COM(2018)184] som en del av paketet om en ny giv för konsumenter den 11 april 2018. Syftet är att ge behöriga organ möjlighet att inleda grupptalan på konsumenternas vägnar och att ge medlemsstaternas konsumentskyddsmyndigheter möjlighet att påföra strängare sanktioner. Om detta förslag antas kan offer för otillbörliga affärsmetoder, t.ex. vilseledande reklam från biltillverkare som inte följer EU:s typgodkännande- eller miljönormer, få kollektiv gottgörelse.			

Kommissionens obligatoriska marknadskontroller (artikel 9)

Kommissionen välkomnar att lagstiftaren bekräftar att marknadskontroller ska utföras av kommissionen. Det är nu viktigt att lagstiftaren också ser till att verksamheten finansieras på lämpligt sätt, särskilt i samband med kommissionens förslag till nästa fleråriga budgetram.

Inga förändringar om slutserier (artikel 47)

Beträffande slutserier beklagar kommissionen att den kommande lagstiftningen i stället för ett nytt EU-förfarande bibehåller de gamla nationella förfarandena, som är betungande för importörer, fordonstillverkare och nationella och regionala myndigheter. De nuvarande rutinerna tillför inte heller något mervärde för säkerheten och miljön, och skapar problem för den inre marknaden för begagnade fordon.

Kommittébestämmelser

När det gäller kommittébestämmelser betonar kommissionen att det strider mot både andan och bokstaven i förordning (EU) nr 182/2011 (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13) att åberopa artikel 5.4 andra stycket b på ett systematiskt sätt. För att denna bestämmelse ska kunna användas måste det finnas ett särskilt behov av att avvika från principen om att kommissionen får anta ett utkast till genomförandeakt om inget yttrande avges. Eftersom detta är ett undantag från den allmänna regel som fastställs i artikel 5.4, kan inte användningen av andra stycket led b anses ingå i lagstiftarens utrymme för skönsässig bedömning, utan användningen måste tolkas restriktivt och därmed också motiveras.

Strykning av kommissionens delegerade befogenhet att reglera manipulationsanordningar för CO₂-provning under drift (artikel 91)

Kommissionen beklagar att det ursprungliga förslaget om att reglera överensstämmelse i drift av CO₂-utsläpp med hjälp av genomförandelagstiftning inte vann medlagstiftarnas bifall. Detta kommer att ytterligare fördröja inrättandet av ett förfarande för bedömning av överensstämmelse i drift, som är ett centralt inslag för att säkerställa att värden på CO₂-utsläpp och bränsleförbrukning för enskilda fordon är tillförlitliga. Kommissionen har infört liknande befogenheter i förslaget till nya CO₂-utsläppsnormer för lätta fordon av den 8 november 2017, och uppmanar medlagstiftarna att stödja detta.

Uttalande från Tjeckien och Lettland

Tjeckien och Lettland instämmer helt i behovet av att se över ramen för typgodkännande av motorfordon, system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, i syfte att säkerställa ett starkt skydd av hälsa och säkerhet och ett starkt miljöskydd.

Tjeckien och Lettland ställer sig bakom den nya förordningens mål och principer, såsom en effektiv marknadskontroll, tydliga och harmoniserade förfaranden för återkallelse och skyddsåtgärder, korrekt fungerande tekniska tjänster, närmare samordning mellan de nationella myndigheterna och en enhetlig tillämpning av reglerna för typgodkännande. Ett effektivt marknadskontrollsystem bör framför allt grunda sig på principen om riskbedömning.

Tjeckien och Lettland ställer sig kritiska till det påstådda mervärdet med kommissionens ytterligare tillsyn över nationella typgodkännandemyndigheter enligt den lydelse i artikel 9a som man enats om vid trepartsmötena med Europaparlamentet. En bedömning från kommissionens sida av typgodkännandemyndigheter kan inte anses vara nödvändig och proportionerlig för att uppnå förordningens mål. Tvärtom innebär en sådan mekanism ytterligare onödig byråkrati för systemet och undergräver själva principerna i EU:s typgodkännandesystem. Artikel 9a inkräktar på de nationella myndigheternas verksamhet, som omfattas av medlemsstaternas befogenhet. Den bristande respekten för de nationella typgodkännandemyndigheternas befogenheter medför att förtroendet och respekten för EU:s typgodkännandesystem som sådant undergrävs. Dessutom kommer en sådan bedömning att överlappa systemet med kollegiala utvärderingar och öka den redan avsevärda administrativa bördan för myndigheterna.

Vidare anser Tjeckien och Lettland att texten i artikel 90 är av största vikt eftersom den fastställer en EU-mekanism för sanktionsavgifter som har en direkt inverkan på tillverkarna. Därför bör förfarandet för, samt metoder för beräkning och uppbörd av, administrativa sanktionsavgifter antas genom en genomförandeakt.

Uttalande från Tyskland

Den tyska regeringen tackar alla inblandade för det föreliggande utkastet till förordning om godkännande av och marknadskontroll över motorfordon och släpfordon till dessa fordon. Tyskland stöder revideringen av ramdirektivet om godkännande av och marknadskontroll över motorfordon och system, komponenter och separata tekniska enheter, med som mål att säkerställa såväl hög trafiksäkerhet som hälso- och miljöskydd. Detta gäller särskilt införandet av obligatorisk marknadsövervakning, informationskraven på medlemsstaterna och den skärpta övervakningen av de tekniska tjänster som utför fordonsprovningen för typgodkännande.

Utkastet till förordning går emellertid som den tyska regeringen ser det inte tillräckligt långt. Målet är att förbättra typgodkännandereglererna och marknadsövervakningen samt att återställa tilltron till de europeiska typgodkännandebestämmelserna. Tyskland har under överläggningarna lagt fram ett stort antal förslag som går längre än det föreliggande förslaget och som skulle bidragit till entydighet, tydlighet och användbarhet. Den tyska regeringen beklagar att vissa väsentliga krav från Tysklands sida inte togs med i det föreliggande utkastet till förordning. Detta gäller framför allt följande aspekter:

- Angivande av närmare bestämmelser om typgodkännande och marknadskontroll med ett tydligt angivet förfarande i det fall produkter uppvisar bristande överensstämmelse.
- Den tyska regeringens förslag om inrättande av en clearingcentral som i egenskap av sakkunnigkommitté inom tydliga tidsramar förbereder ett förslag i omtvistade fall.
- Införande av ett rotationssystem för tekniska tjänster med som mål att höja kvaliteten. I enlighet med principen om uppgiftsdelening skulle därmed en andra teknisk tjänst som en kontrollfunktion kunna göra stickprov och därigenom höja typgodkännandekvaliteten.
- Ersättande av bestämmelserna om slutserier med intyg om överensstämmelse vid första registrering som efter utfärdande har permanent giltighet.
- Tyskland förespråkar fortsatt också officiell övervakning av koldioxidutsläpp och kontroll av bränsleförbrukning under normala körförhållanden, eftersom detta strukits i det föreliggande utkastet. För den tyska regeringen är det viktigt att dessa åtgärder genomförs snarast möjligt.

ICKE-LAGSTIFTNINGSAKTER	
AKT	DOKUMENT/UTTALANDEN
<i>Rådets beslut om EU:s ståndpunkt i Otifs RID-kommitté den 30 maj 2018</i> Rådets beslut (EU) 2018/768 av den 22 maj 2018 om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid det 55:e mötet i expertkommittén för järnvägsbefordran av farligt gods inom den mellanstatliga organisationen för internationell järnvägstrafik vad gäller vissa ändringar i bihang C till fördraget om internationell järnvägstrafik EUT L 129, 25.5.2018, s. 77.	7209/18
<i>Datum för Europaparlamentsvalen 2019</i> Rådets beslut (EU, Euratom) 2018/767 av den 22 maj 2018 om fastställande av perioden för det nionde allmänna direkta valet av företrädare i Europaparlamentet EUT L 129, 25.5.2018, s. 76.	7162/18
<i>Översyn av rekommendationen om nyckelkompetenser för livslångt lärande</i> Rådets rekommendation av den 22 maj 2018 om nyckelkompetenser för livslångt lärande (Text av betydelse för EES) EUT C 189, 4.6.2018, s. 1.	9009/18
<i>Rekommendation om att främja gemensamma värden, inkluderande utbildning och en europeisk dimension i undervisningen</i> Rådets rekommendation av den 22 maj 2018 om att främja gemensamma värden, inkluderande utbildning och en europeisk dimension i undervisningen EUT C 195, 7.6.2018, s. 1.	9010/18

Rådets slutsatser om vägen mot en vision om ett europeiskt område för utbildning	9012/18
Rådets slutsatser om ungdomars roll i uppbyggnaden av ett tryggt, sammanhållet och harmoniskt samhälle i Europa	9013/18
Rådets slutsatser om ungdomarnas roll när de demografiska utmaningarna i Europeiska unionen ska tacklas	9014/18
Rådets slutsatser om behovet att framhäva kulturarvet i EU:s politik	9015/18
Slutsatser från rådet och företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om främjande av EU:s gemensamma värden genom idrotten	9016/18
3618:e mötet i Europeiska unionens råd (utrikes frågor) i Bryssel den 22 maj 2018	
ICKE-LAGSTIFTNINGSAKTER	
AKT	DOKUMENT/UTTALANDEN
<i>Rådets slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport om stöd till Myanmar/Burma</i> Rådets slutsatser om revisionsrättens särskilda rapport nr 4/2018 om EU:s stöd till Myanmar/Burma	8952/18
<i>Rådets beslut om ståndpunkt i gemensamma EES-kommittén om ändring av protokoll 31 till EES-avtalet, om samarbete inom särskilda områden vid sidan om de fyra friheterna (Budgetpost – Genomförande och utveckling av den inre marknaden för finansiella tjänster)</i> Rådets beslut (EU) 2018/776 av den 22 maj 2018 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande ändringen av protokoll 31 till EES-avtalet, om samarbete inom särskilda områden vid sidan om de fyra friheterna (budgetpost 12 02 01: <i>Genomförande och utveckling av den inre marknaden för finansiella tjänster</i>) (Text av betydelse för EES) EUT L 131, 29.5.2018, s. 12.	8187/18

<i>Rådets beslut om EU:s ståndpunkt i gemensamma EES-kommittén beträffande en ändring av protokoll 31 till EES-avtalet (Unionens förberedande åtgärd för försvarsrelaterad forskning)</i> Rådets beslut (EU) 2018/777 av den 22 maj 2018 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande ändringen av protokoll 31 till EES-avtalet, om samarbete inom särskilda områden vid sidan om de fyra friheterna (Budgetpost 02 04 77 03: <i>Förberedande åtgärd för försvarsrelaterad forskning</i>) (Text av betydelse för EES) EUT L 131, 29.5.2018, s. 14.	8190/18
<i>Rådets beslut om EU:s ståndpunkt i gemensamma EES-kommittén beträffande en ändring av protokoll 31 till EES-avtalet om samarbete inom särskilda områden vid sidan om de fyra friheterna (Budgetpost 04 03 01 03 – Social trygghet)</i> Rådets beslut (EU) 2018/786 av den 22 maj 2018 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande ändringen av protokoll 31 till EES-avtalet, om samarbete inom särskilda områden vid sidan om de fyra friheterna (budgetpost 04 03 01 03: <i>Fri rörlighet för arbetstagare, samordning av de sociala trygghetssystemen och åtgärder till förmån för migrerande arbetstagare, inklusive från tredjeländer</i>) (Text av betydelse för EES) EUT L 132, 30.5.2018, s. 45.	8194/18
<i>Rådets beslut om EU:s ståndpunkt i gemensamma EES-kommittén om en ändring av bilaga IX (Finansiella tjänster) till EES-avtalet (Emir-rättsakter på nivå 2)</i> Rådets beslut (EU) 2018/817 av den 22 maj 2018 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande ändringen av bilaga IX (Finansiella tjänster) till EES-avtalet (Emir-rättsakter på nivå 2) EUT L 137, 4.6.2018, s. 7.	7438/18
Rådets slutsatser om energi och utveckling	8954/18

<i>Slutsatser om investeringar i hållbar utveckling och 2018 års rapport om EU:s mål för utvecklingsbiståndet</i> Rådets slutsatser om "Att investera i hållbar utveckling" och årsrapporten 2018 till Europeiska rådet om EU:s mål för utvecklingsbiståndet	8959/18
<i>Slutsatser om årsrapporten om EU:s instrument för finansiering av yttre åtgärder</i> Rådets slutsatser om årsrapporten om genomförandet av Europeiska unionens finansieringsinstrument för yttre åtgärder år 2016	8960/18
<i>Förbindelserna med Mexiko – Kroatiens anslutning till EU och provisorisk tillämpning av det tredje tilläggsprotokollet till avtalet om ekonomiskt partnerskap, politisk samordning och samarbete mellan EU och Mexiko</i> Rådets beslut om undertecknande, på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar, och provisorisk tillämpning av det tredje tilläggsprotokollet till avtalet om ekonomiskt partnerskap, politisk samordning och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Mexikos förenta stater, å andra sidan, med anledning av Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen	15380/17
<i>Förbindelserna med Mexiko – Kroatiens anslutning till EU och provisorisk tillämpning av det tredje tilläggsprotokollet till avtalet om ekonomiskt partnerskap, politisk samordning och samarbete mellan EU och Mexiko</i> Rådets beslut om ingående, på Europeiska unionens och dess medlemsstaters vägnar, av det tredje tilläggsprotokollet till avtalet om ekonomiskt partnerskap, politisk samordning och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Mexikos förenta stater, å andra sidan, med anledning av Republiken Kroatiens anslutning till Europeiska unionen	15383/17

<i>Rådets beslut om den ståndpunkt som ska intas i gemensamma rådet EU–Mexiko, som inrättades genom avtalet om ekonomiskt partnerskap, politisk samordning och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater och Mexikos förenta stater, med anledning av Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen</i> Rådets beslut om den ståndpunkt som ska intas, på Europeiska unionens vägnar, i gemensamma rådet EU–Mexiko, som inrättades genom avtalet om ekonomiskt partnerskap, politisk samordning och samarbete mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Mexikos förenta stater, å andra sidan, när det gäller ändringar av Gemensamma rådets beslut nr 2/2000 och nr 2/2001 med anledning av Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen	15376/17
<i>Förhandlingar om frihandelsavtal med Australien och Nya Zeeland</i> Rådets beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar med Australien om ett frihandelsavtal	7663/18
<i>Förhandlingar om frihandelsavtal med Australien och Nya Zeeland</i> Rådets beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar med Nya Zeeland om ett frihandelsavtal	7661/18
Rådets slutsatser om förhandlingar om och ingående av EU:s handelsavtal	9120/18

3619:e mötet i Europeiska unionens råd (ekonomiska och finansiella frågor) i Bryssel den 25 maj 2018**LAGSTIFTNINGSAKTER**

AKT	DOKUMENT	OMRÖSTNINGS- FÖRFARANDE	OMRÖSTNINGS- RESULTAT
<i>Ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller utbyte av upplysningar om rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang på skatteområdet</i> Rådets direktiv (EU) 2018/822 av den 25 maj 2018 om ändring av direktiv 2011/16/EU vad gäller obligatoriskt automatiskt utbyte av upplysningar i fråga om beskattning som rör rapporteringspliktiga gränsöverskridande arrangemang EUT L 139, 5.6.2018, s. 1.	7160/18	Enhällighet	Alla medlemsstater röstade för

Rådets uttalande

För att säkerställa tillräckligt lika villkor med avseende på ett ändamålsenligt utbyte av upplysningar och full transparens avseende metoder för kringgående av gemensam rapporteringsstandard, uttrycker rådet sitt fasta politiska stöd för en insats på internationell nivå för ett allmänt genomförande av de tvingande reglerna om utlämnande av uppgifter för att ta itu med arrangemang för undvikande av gemensam rapporteringsstandard och svårigenomträngliga strukturer.

Uttalande från Tyskland

Förbundsrepubliken Tyskland anser att de nationella yrkesmässiga privilegierna i Tyskland också gäller för revisorer, skatterådgivare och godkända/auktoriserade revisorer på samma sätt som för advokater.

ICKE-LAGSTIFTNINGSAKTER	
AKT	DOKUMENT/UTTALANDEN
<i>Ungern – undantag från mervärdesskatt för leverans av varor och tillhandahållande av tjänster</i> Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/789 av den 25 maj 2018 om bemyndigande för Ungern att införa en särskild åtgärd som avviker från artikel 193 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt EUT L 134, 31.5.2018, s. 10.	8045/18
<i>Slutsats om revisionsrättens rapport om Grekland</i> Rådets slutsatser om Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 17/2017: <i>Kommissionens arbete med den grekiska finanskrisen</i>	8665/18
<i>Slutsatser om god förvaltning på skatteområdet – avtal med tredjeländer</i> Rådets slutsatser om EU:s standardbestämmelse om god förvaltning i skattefrågor för avtal med tredjeländer	9294/18
<i>Den europeiska planeringsterminen 2018</i> Rådets slutsatser om 2018 års fördjupade granskningar och genomförande av de landsspecifika rekommendationerna för 2017	9354/18
Uttalande från Ungern Ungern anser att man i rådets slutsatser om fördjupade granskningar och genomförande av de landsspecifika rekommendationerna för 2017 bör beakta resultatet av diskussionerna om EU:s sociala dimension vid Europeiska rådets möten i december 2017 och mars 2018. Eftersom det vid dessa möten i Europeiska rådet inte rådde någon enighet om att integrera den europeiska pelaren för sociala rättigheter i den europeiska planeringsterminen kan Ungern inte acceptera slutsatser i vilka det anges att kommissionen har inkluderat den europeiska pelaren för sociala rättigheter i landsrapporterna. Ungern kan därför inte godta lydelsen i punkt 17 i rådets slutsatser och avstår från att rösta vid dess antagande.	
Rådets slutsatser om de offentliga finansernas hållbarhet mot bakgrund av en åldrande befolkning	9356/18

3620:e mötet i Europeiska unionens råd (konkurrenskraft: inre marknaden, industri, forskning och rymdfrågor) i Bryssel den 28–29 maj 2018

ICKE-LAGSTIFTNINGSAKTER	
AKT	DOKUMENT/UTTALANDEN
<i>Rådets beslut om ingående av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete med Republiken Libanon om partnerskapet för forskning och innovation i Medelhavsområdet (Prima)</i> Rådets beslut (EU) 2018/826 av den 28 maj 2018 om ingående av avtalet om vetenskapligt och tekniskt samarbete mellan Europeiska unionen och Republiken Libanon som fastställer villkoren för Republiken Libanons deltagande i partnerskapet för forskning och innovation i Medelhavsområdet (Prima) EUT L 140, 6.6.2018, s. 1.	11967/17
<i>Rådets beslut om EU:s ståndpunkt i gemensamma veterinärkommittén EU–Schweiz</i> Rådets beslut om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma veterinärkommitté som inrättats genom avtalet mellan Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om handel med jordbruksprodukter i fråga om beslut nr 1/2017 om ändring av tillägg 6 till bilaga 11 till avtalet	14048/17

<i>Rådets genomförandebeslut om att ålägga Österrike böter</i> Rådets genomförandebeslut (EU) 2018/818 av den 28 maj 2018 om att ålägga Österrike böter för manipuleringen av uppgifter om skuld i delstaten Salzburg EUT L 137, 4.6.2018, s. 23.	9140/17
Uttalande från kommissionen Tillförlitligheten i medlemsstaternas uppgifter om underskott och skuld är av yttersta vikt för en sund ekonomisk styrning av unionen, vilket erkänns i förordning (EU) nr 1173/2011. När böter åläggs måste principen om likabehandling respekteras i förhållande till tidigare fall. Kommissionen inser visserligen att rådet varken bestrider att kommissionen är ensam behörig att genomföra undersökningarna eller de fakta som har fastställts av kommissionen, men beklagar omständigheterna som har gjort att rådet satte ned böterna. Kommissionen anser inte att ”de svårigheter som följer av den stora komplexiteten av de faktiska omständigheterna” är en relevant motivering för att minska bötesbeloppet, varken i detta fall eller i framtida fall.	
Rådets slutsatser om det europeiska öppna forskningsmolnet	9291/18
Rådets slutsatser om att öka kunskapsspridningen inom EU	9507/18

3621:a mötet i Europeiska unionens råd (utrikes frågor) i Bryssel den 28 maj 2018

ICKE-LAGSTIFTNINGSAKTER	
AKT	DOKUMENT/UTTALANDEN
<i>Restriktiva åtgärder mot Syrien – översyn – beslut och genomförandeförordning</i> Rådets beslut (Gusp) 2018/778 av den 28 maj 2018 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien EUT L 131, 29.5.2018, s. 16.	8200/18
<i>Restriktiva åtgärder mot Syrien – översyn – beslut och genomförandeförordning</i> Rådets genomförandeförordning (EU) 2018/774 av den 28 maj 2018 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien EUT L 131, 29.5.2018, s. 1.	8201/18
Rådets slutsatser om förstärkning av EU:s säkerhetssamarbete i och med Asien	8941/18
<i>Slutsatser om valobservatörsuppdrag – ansträngningar har gjorts för att följa upp rekommendationer men övervakningen behöver bli bättre (Revisionsrättens särskilda rapport nr 22/2017)</i> Rådets slutsatser om Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 22/2017: <i>Valobservatörsuppdrag – ansträngningar har gjorts för att följa upp rekommendationer men övervakningen behöver bli bättre</i>	9121/18
<i>Slutsatser om EU:s ståndpunkt om bekämpande av den olagliga handeln med handeldvapen och lätta vapen</i> Rådets slutsatser om EU:s ståndpunkt om bekämpning av olaglig handel med handeldvapen och lätta vapen, mot bakgrund av den tredje översynskonferensen för att se över genomförandet av FN:s handlingsprogram mot handeldvapen och lätta vapen (New York den 18–29 juni 2018)	8978/18
Rådets slutsatser om förstärkningen av den civila gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP)	9288/18
Rådets slutsatser om Venezuela	9167/18

Antagande av lagstiftningsakter efter Europaparlamentets andra behandling (Strasbourg den 28–31 maj 2018)

LAGSTIFTNINGSAKTER			
AKT	DOKUMENT	OMRÖSTNINGS- FÖRFARANDE	OMRÖSTNINGS- RESULTAT
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/825 av den 30 maj 2018 om ändring av förordning (EU) 2016/1036 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen och förordning (EU) 2016/1037 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen EUT L 143, 7.6.2018, s. 1.	24/18 (9475/18)	Ej tillämpligt	Ej tillämpligt